74ste JAARGANG No. 9855

DINSDAG 2 JULI 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen | Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 | Telefoon: Redactie: 23858. | Advertenties: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399 | Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curcçao

GOUVERNEUR opende de Nationale Reclasseringsweek

Steun aan reclassenten is een morele plicht

Willemstad. — Met een korte openingsrede door Z.E. de gouverneur en de vertoning van de schitterende Franse film „De Voddenrapers van Parijs", is gisteravond in het theater Caribe de Nationale Reclasseringsweek geopend. Als voorfilm werd voorts nog de Nederlandse documentaire rolprent „De bajes is zo groot...." vertoond, welke een indruk geeft van het gevangeniswezen in Nederland. De bijeenkomst, die o.a. werd bijgewoond door gouverneur A. B. Speekenbrink, gezaghebber M. P. Gorsira, pater M. Möhlmann als vertegenwoordiger van de apostolische vicaris, pater vicaris L. van Rooy, pater W. Maassen, mr F. R. Povel, president van het Hof, en voorts vele andere leden van de rechterlijke macht, heren geestelijken en vertegenwoordigers van de Koninklijke Marine, werd met een begroetingswoord geopend door de voorzitter van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao, pater A. van der Looy, die o.m. het volgende zeide:

„U heeft zich misschien afgevraagd, waarom er toch steeds gesproken wordt van: **„Nationale Reclasseringsweek"**. U moet weten, dat Aruba, Bonaire en Curaçao elk een eigen zelfstandige Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming rijk zijn. De bedoeling was nu, dat gelijktijdig op de drie eilanden een reclasseringsweek zou worden georganiseerd en dat op deze wijze van 1 tot 8 juli de aandacht van alle bewoners van de Nederlandse Antillen zou worden gevraagd voor het werk van de reclassering. Maar uiteraard zal de Stichting op Bonaire niet veel van zich laten horen, omdat zij nog maar pas bestaat en de propaganda-mogelijkheden aldaar uiterst beperkt zijn. Op Aruba ligt de situatie enigszins anders. Ofschoon de Stichting op Aruba vandaag haar tienjarig bestaan herdenkt, waarmede wij haar vanaf deze plaats van harte willen gelukwensen, is zij toch niet in staat gedurende deze propagandaweek een bijzondere activiteit te ontplooien, daar zij ongelukkigerwijze momenteel te kampen heeft met personeelstekort en het bestuur pas nieuw is geformeerd.

Ons doel is: Uw geld **en** uw leven. Wij vragen het u met aandrang zo luid als we kunnen, en we zullen ons verzoek deze week vele malen herhalen.

Uw geld: niet alles natuurlijk, daar is de Stichting te bescheiden voor, maar toch ook weer niet te weinig, want misschien herinnert u zich nog, dat wij twee jaar geleden gecollecteerd hebben ten bate van een Tehuis voor dakloze reclassenten. De opbrengst was echter zo pover, dat wij niet eens een bescheiden begin konden maken met dit noodzakelijke projekt. De open lucht, een onbeheerd staande auto, een bank in het Wilhelminapark of een lege boot is nog steeds lig-, leef- en slaapplaats voor dakloze reclassenten. En daarom: Uw geld. Niet alles, maar toch in ruimere mate als tot nog toe het geval was. Met het oog op dit Tehuis voor dakloze reclassenten mogen we van geluk spreken, dat de film van deze avond juist een gelijksoortig onderwerp behandelt. Wanneer Abbé Pierre erin geslaagd is aan duizenden een onderdak te verschaffen, zou het hier op Curaçao dan niet mogelijk zijn een tehuis op te richten voor een handjevol mensen voor wie tot nu toe bijna nergens plaats was.

Zou Curaçao met zijn ontelbare auto's en zijn welvaart niet de edelmoedigheid kunnen opbrengen om te zorgen voor een kleine groep misdeelden? Ondenkbaar! Daarom hopen we, dat de film, die u aanstonds gaat zien, uw edelmoedigheid zal inspireren en u zal aanzetten tot grote daden."

Nadat de spreker voorts o.a. nog had opgewekt tot bijwoning van het kerkconcert op woensdagavond a.s., verleende hij het woord aan Z.E. Gouverneur drs A. B. Speekenbrink, beschermheer der Stichting, die o.a. zei:

„De bedoeling is natuurlijk niet, dat wij nu eensklaps allemaal een week lang vurig aan het reclasseren slaan om ons voor de rest van het jaar ontslagen te achten van de zedelijke verplichting om diegenen, die een scheef gegroeid leven weer willen recht buigen, daarbij behulpzaam te zijn.

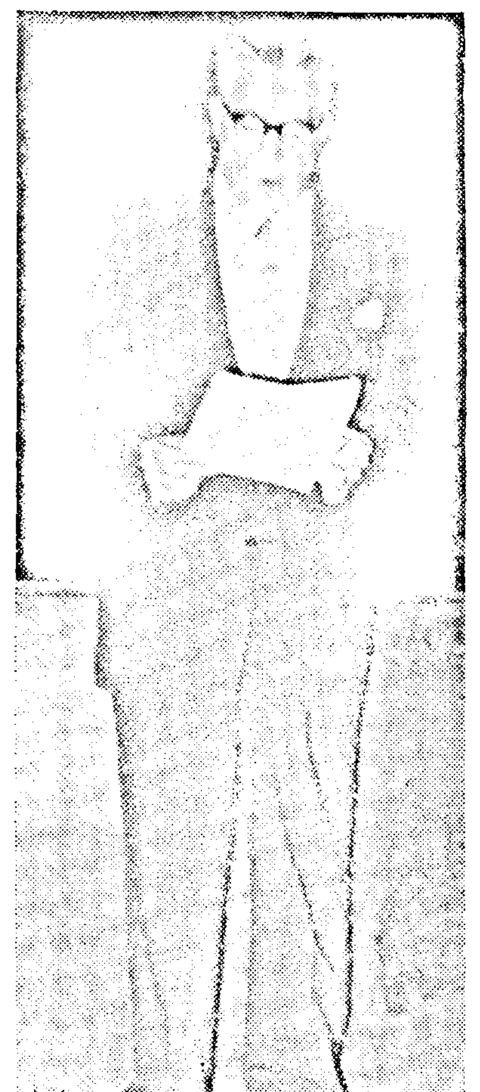
Deze reclasseringsweek heeft ten doel om allen, de hele Curaçaose gemeenschap, aan te sporen tot bezinning op de noodzaak van dit werk en tot steun aan hen, die er hun levenswerk van maken.

Misdaad betaalt niet

Dat reclassering, zuiver materieel gezien, van groot belang is, hoef ik u nauwelijks te zeggen. Het bekende gezegde, dat „de misdaad niet betaalt", geldt niet alleen voor de verdoolde persoonlijk; het geldt, in hogere mate zelfs, voor de gemeenschap in haar geheel, al ware het slechts doordat de misdaad de orde en de rust schaadt, die voor de opbouw van een welvarende gemeenschap volstrekt onontbeerlijk zijn. De misdaad schaadt bovendien de mens als bouwer aan de welvaart. Niet slechts doordat zij op zichzelf de deugd der arbeidzaamheid aantast, zonder welke geen welvaart kán worden opgebouwd, maar ook doordat, wanneer het recht zijn loop neemt en betrokkene straft, deze mens voor geruime tijd aan iedere nuttige arbeid wordt onttrokken en meestal met allen, die van hem afhankelijk zijn, ten laste in plaats van ten bate der gemeenschap komt. Hoe meer wij de misdaad verder kunnen voorkomen door de afgewekene op het goede pad terug te leiden, des te meer materiële ellende besparen wij ons in de toekomst.

Maar dat is de hoofdzaak niet.

De hoofdzaak is, dat wij door het toesteken van de behulpzame hand aan de mens, die zijn leven wil beteren, een geestesgoed dienen, dat tot het erfdeel behoort zowel van

Z. Exc. Gouverneur Speekenbrink tijdens de rede, die hij gisteravond ter gelegenheid van de opening van de Reclasseringsweek te Curaçao in Theater Caribe uitsprak.

het christendom als van het daaraan verwante humanisme. Wij dienen daarmee een stuk van onze beschaving, die immers gebaseerd is op de liefde voor de medemens en in het bijzonder voor de medemens in nood.

Nu ga ik u niet vermoeien met wetenschappelijke beschouwingen over de psychologie van de misdaad; dat laat ik graag aan anderen over. Maar ik geloof, dat ik geen tegenspraak zal ontmoeten van de zijde der wetenschap, wanneer ik zeg, dat de bedrijver van een misdaad in vele, zo niet in de meeste, gevallen niet is een slecht mens, maar een mens in nood. Een mens, die door omstandigheden, waaraan anderen en waaraan soms wij allen als gemeenschap, meer schuld hebben dan hijzelf, tot zijn verkeerde daad werd gebracht. Een mens, die óók liever anders had gewild; die de gevolgen van zijn misstap betreurt en die met al de kracht, die hem in zijn zwakheid overbleef, graag de weg terug zou willen gaan. Een mens, die meer aanspraak mag maken op ons medegevoel dan op onze verachting.

Plicht der gemeenschap

Deze mens te helpen is, naar de normen van onze christelijk-humanistische beschaving, de plicht van de gemeenschap niet minder dan het de plicht der gemeenschap is mensen in materiële nood, zieken, armen en gebrekkigen, bij te staan. De gemeenschap, die dit niet als een deel van haar taak erkent, schaadt haar eigen geestelijke grondvesten en dat is erger dan materiële schade.

Het werk der reclassering is dus naar mijn stellige overtuiging niet een particuliere liefhebberij van enige goedhartige, om niet te zeggen weekhartige lieden met een welhaast blind vertrouwen in de onbedorvenheid der menselijke natuur; de reclassering is een dier gelukkig nog vele organen, waardoor de gemeenschap in haar geheel haar hoogste beginselen van menslievendheid belijdt.

Dat heeft niets met weekhartigheid te maken.

Reclassering is geen werk van zoete broodjes bakken. Integendeel: het kan hard zijn. Het is geen werk van blind vertrouwen; integendeel: het steunt op de ervaring, dat de mens zwak is, vooral de mens, die eenmaal is gevallen en het zou tot geen enkel resultaat kúnnen leiden wanneer het uitging van de gedachte, dat zwakken door zwakken kunnen worden geleid. Naast voorzichtigheid en voortdurende waakzaamheid eist het de sterke hand van de sterke persoonlijkheid.

Wij mogen ons gelukkig prijzen, dat wij op ons eiland een organisatie bezitten, die, geleid door deze inzichten, de taak der gemeenschap jegens deze zeer bijzondere groep mensen-in-nood uitvoert.

Bij dit gelukkig prijzen echter mag het niet blijven.

Het bewustzijn, dat reclassering een taak is der gemeenschap, legt de gemeenschap ook de plicht op om de mensen, die het werk doen, voortdurend de noodzakelijke ruggesteun te verlenen.

Morele steun

Daarbij denk ik niet direkt aan financiële ruggesteun. Ik verwacht dat u over de noodzaak daarvan in de loop van deze week nog wel meer zult horen. Waar ik op het ogenblik in hoofdzaak aan denk, is de **morele** steun, die ieder lid van de gemeenschap aan het werk der reclassering kán verlenen door de grote gedachte der menslievendheid, die aan dit werk ten grondslag ligt, ook in eigen leven toe te passen.

Het werk der reclassering is onmogelijk in een gemeenschap, die het strafblad niet kan vergeten en die het wantrouwen niet kan overwinnen tegen wie éénmaal werd gestraft. De reclassering kan alleen werken vóór en in een gemeenschap die de morele kracht bezit gedane zaken als gedane zaken naast zich neer te leggen; te vergeten voor zover de voorzichtigheid het gedoogt, maar in ieder geval te vergeven. Zolang wij niet allen de geest der vergiffenis aanvaarden en wij niet allen **leven** naar wat onze mond belijdt: „Vergeef ons zoals ook wij vergeven", zo lang is het werk der reclassering een moeizaam roeien tegen de stroom op.

Het werk der reclassering is zonder dat al moeilijk genoeg.

Daarom hoop ik, dat deze bezinningsweek bovenal mag leiden tot het inzicht in de noodzakelijkheid van dit werk, bovenal uit de overweging van ons aller medeverantwoordelijkheid voor het lot, voor de kansen, voor het levensgeluk van onze medemensen, en dat daaruit die atmosfeer, dát geestelijk klimaat van vertrouwen mag groeien zonder hetwelk de reclassering als het ware als een vis op het droge ligt.

In het vertrouwen, dat deze hoop niet wordt beschaamd, verklaar ik de Reclasseringsweek geopend."

United Miners Union houdt loterij

Willemstad. — Bij Landsbesluit No. 4 van 21 juni 1957 is aan de United Miners Union of Curaçao toestemming verleend tot het houden van een loterij ten bate van de oprichting en instandhouding van een clubhuis annex sportveld voor de leden van de Unie.

De hoofdprijs is een personenauto, merk Oldsmobile.

Henry Danton was eerste ballet danser van het Saddler's Well Ballet van Londen, hij maakte daarna deel uit van het Ballet van de Champs Elysees van Parijs, was als gast balletdanser verbonden aan het Nationaal Ballet van Australië, en is thans verbonden aan het Ballet Nacional de Venezuela.

Venezolaanse balletgroep naar Curacao

Willemstad. — Woensdag 10 juli aanstaande zal het Ballet Nacional de Venezuela in het Roxytheater alhier onder auspiciën van de Curaçaose Kunstkring een uitvoering geven.

De troep zal bestaan uit zestien danseressen en dansers, waarvan de bekendsten zijn Anna Istomina, Irma Contreras, Maria de Baroncelli, Henry Danton en Vicente Nebreda.

Het programma zal er als volgt uitzien:

1. „Thema y variaciones" van Tschaikovsky;

2. Pas de Quatre van C. Pugni;

3. De Pas de Deux uit de Notenkrakers Suite van Tschaikovsky;

4. Enkele dansen uit de derde acte van het Lac de Cygnes.

De balletgroep zal door twee pianisten vergezeld worden.

Osservatore Romano over „vooruitstrevende katholieken" in Polen

Vaticaanstad. — De "Osservatore Romano", het blad van het Vaticaan veroordeelt de nieuwe pogingen van de beweging der "vooruitstrevende katholieken" in Polen, genaamd "Pax" en haar leider Boleslaw Piasecki om het katholicisme met het communisme te verzoenen. Het blad herinnert er aan dat de beweging en haar leider door de congregatie van het Heilig Officie zijn veroordeeld, en dat kardinaal Wyszynski, de Poolse primaat, uitdrukkelijk het publiceren van zijn toespraken in de bladen van "Pax" verboden heeft.

Storingen in transatlantisch radio-verkeer

New York. — Tengevolge van een grote ontploffing op de zon, die zich enkele dagen geleden heeft voorgedaan, zijn bij het begin van het geofysische jaar, ernstige storingen opgetreden in de transatlantische radioverbindingen, aldus heeft dr A.H. Shapely ondervoorzitter van het comité voor het internationale geofysische jaar, medegedeeld. De ontploffing heeft magnetische stormen hoog in de atmosfeer van de aarde veroorzaakt.

Hij kan het niet laten

Bonn. — Een woordvoerder van het Westduitse ministerie van landsverdediging heeft te Bonn medegedeeld dat een kapitein van het Westduitse leger is geschorst omdat hij, dronken zijnde, een soldaat in krachtige termen diens gedeeltelijk Joodse afstamming zou hebben verweten.

De woordvoerder zei dat de kapitein, die te Muenchen in garnizoen ligt, voor de rechtbank zal worden gedaagd. Later zullen dan disciplinaire stappen worden ondernomen om de kapitein uit het Westduitse leger te ontslaan.

Schilderijen-zwendel te Brussel

Brussel. — Ingevolge allerlei klachten betreffende openbare veilingen van oude schilderijen die in november 1956 en in februari en mei 1957 te Brussel zijn gehouden, heeft de rechter van instructie Groosemans tegen de organisator van de veilingen, Jacques Trussart, uit Brussel een bevel tot aanhouding uitgevaardigd.

Voor de meeste werken maakte de catalogussen gewag van Attesten van deskundigen met internationale naam, onder wie professor Lionello Venturi, van de universiteit te Rome, die nooit werd geraadpleegd.

Ook de naam van de conservator van het museum Boymans te Rotterdam was vermeld, maar nadien werd een rechtzitting gepubliceerd waaruit bleek dat hij niet was geconsulteerd.

Raadpleging van professor Friedlaender in Nederland zou nog een aantal andere bedriegerijen aan het licht brengen. Het verhoor van verscheidene buitenlandse deskundigen en een onderzoek te Parijs wees uit dat de te Brussel verkochte schilderijen in feite afkomstig waren van een zekere Schaefer, van Roemeense herkomst, die te Parijs woont en die de namen van buitenlandse deskundigen had misbruikt om de echtheid der schilderijen te staven.

DODE VIS IN DE ARABISCHE ZEE

Rome. — Miljoenen tonnen dode vis, misschien gelijk aan de gehele vangst ter wereld in een jaar, drijft in de Arabische Zee. Dit wordt gezegd in een door de Fao (de voedsel- en landbouworganisatie van de V.N.) ontvangen rapport uit Moskou van professor Moiseef van het staatsinstituut voor oceanologie. De bijzonderheden in het rapport zijn verstrekt door een Russisch schip.

Volgens het rapport drijven in een gebied van 200.000 vierkante kilometer bij de westkust van Zuid-India gemiddeld tien dode vissen per vierkante meter.

De oorzaak van de vissterfte kan volgens het rapport een laag water zijn met een minimum zuurstofgehalte.

Geneve. — Het bestuurslichaam van de Internationale Arbeids Organisatie (ILO) heeft tot president voor de periode 1957 — 58 gekozen de Mexicaanse minister Emilio Calderon Puig die als gevolmachtigd minister voor zijn land zitting heeft in de arbeidsorganisatie. Calderon Puig volgt de Brit Sir Guildhaume Myrddin Evans op.

In de gevangenis van Oran zijn twee Algerijnen terechtgesteld, die op de beschuldiging van gewelddaden ter dood waren veroordeeld.

Arbeider maakte val van 8 meter hoogte

Willemstad. — Maandag omstreeks 11.30 uur deed zich op het terrein van de Nieuwe Haven een bedrijfsongeval voor. De 40-jarige F. Keller, werknemer van Bohama, was bezig werkzaamheden te verrichten op het dak van een der loodsen, toen een hevige wind opstak, waardoor hij zijn evenwicht verloor. Hij kwam op het eternietendak terecht, dat onder het gewicht bezweek. Keller zakte er door heen en maakte een val van 8 meter. Hij bekwam een rugwervel-fraktuur, brak de polsen en liep een hersenschudding op. Het slachtoffer is naar het hospitaal overgebracht.

Onderscheiding voor Pres.-Dir. van E.N. en N.E.N.

Willemstad. — Naar wij alhier vernemen ontving de heer mr J. W. Holleman, president-directeur van de Eerste Nederlandse en de Nieuwe Eerste Nederlandse gisteren bericht van zijn benoeming tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Het bezoek van dr. BUTLER

Willemstad. — Dr Butler arriveerde zondagavond op Curaçao, en vertrok maandag om 7 uur n.m. naar Aruba. Hij schrijft een boek dat tot titel heeft "Magic Trails to Latin America and the Caribbean" en hierin zullen zowel Curaçao als Aruba een plaatsje krijgen.

De heer Butler is verbonden aan THE NEW YORK MIRROR, waar hij "Editor & Manager" is van de afdeling Books, Churches and Schools, doch daarnaast is hij ook de auteur van verschillende boeken en een bekend lecturer, o.a. aan verschillende Amerikaanse Universiteiten.

In het schrijven van zijn reisboek wordt de heer Butler geholpen door zijn vrouw, die een paar weken geleden eveneens een dag op Curaçao vertoefde, terwijl een dochter en een zoon (een tweeling van 16 jaar) hem op kundige wijze bijstaan en speciaal naar moeilijk te bereiken plaatsen worden gestuurd. De dochter heeft schrijverstalenten, terwijl de zoon zich als een knap fotograaf ontwikkelt. Het betrokken boek komt aan het einde van dit jaar uit en zal tussen de vier en vijf dollars gaan kosten. Het manuscript van het boek wordt vóór de publikatie aan het Curaçaos Toeristen Bureau gezonden om eventuele fouten of onjuistheden eruit te halen.

Secr. Generaal van de C.C. komt op bezoek

Willemstad. — Naar ons wordt medegedeeld zal de secretaris-generaal van de Caraibische Commissie, de heer C.F. Beauregard, van 7 tot 9 juli a.s. een officieel beleefdheidsbezoek aan de regering van de Nederlandse Antillen brengen. Dit is het eerste officieel bezoek, dat de heer Beauregard aan de Nederlandse Antillen brengt, sinds hij verleden jaar december secretaris-generaal van de Car. Commissie werd. Momenteel bezoekt de heer Beauregard Jamaica, vanwaar hij naar de Antillen vliegt. Van hier vervolgt hij zijn reis naar Trinidad.

✶✶✶ Stilte voor de storm?

Wat nu? vragen velen in de Nederlandse Antillen en Nederland zich af. Sinds de geruchtmakende verklaring van minister-president Jonckheer, dat Nederland niets met de benoeming van een procureur-generaal te maken heeft, heerst er een volkomen stilte rondom de ontslag- en uitzettings-affaire, die de Antilliaanse en Nederlandse pers de laatste tijd zo druk bezig hield en door velen werd beschouwd als de grote krachtproef van de D.P.-regering inzake de uitleg van enkele zeer voorname artikelen van het Statuut.

De heer Jonckheer — nauwelijks uit Nederland teruggekeerd — vertrok, vergezeld van zijn collega Yrausquin en enkele anderen, naar Venezuela om er op uitnodiging van de Venezolaanse regering de Semana de la Patria bij te wonen. Alsof er geen vuiltje aan de lucht was.

Nu is dat laatste misschien — voorlopig — ook wel zo. Als men tenminste een enkele Antilliaanse correspondent van een Nederlands blad mag geloven, die blijkens de inlichtingen, die hij beweert gekregen te hebben, zijn zegslieden schijnt te bezitten onder de leden van de Raad van Advies of de regering zelf! Hij weet tenminste precies te vertellen, wat deze Raad van Advies geadviseerd heeft en wat de Gouverneur thans van plan is te doen!

De Gouverneur zal het ontslagbesluit (van de ministerraad) aan de Rijksregering voorleggen, zo heet het, terwijl de Raad van State er dan ook nog aan te pas zal komen. Waaruit dan zou zijn af te leiden, dat de reis van de heer Jonckheer naar Nederland niet minder dan voorbarig is geweest, omdat er toen evenmin als nu sprake van was, dat de wnd procureur-generaal zou geweigerd hebben een regeringsbesluit uit te voeren. Er was en er is immers nog steeds geen sprake van een regeringsbesluit om de doodeenvoudige reden, dat de Gouverneur tot nu toe het besluit van de regeringsraad nog niet met zijn handtekening heeft bekrachtigd.

De bewering van minister-president Jonckheer, dat hij alleen naar Nederland is gegaan om de loyale uitvoering van het Statuut te bepraten, doet natuurlijk weinig af aan het niet weg te cijferen feit, dat het geen zin gehad zou hebben over deze loyale uitvoering van het Statuut te spreken wanneer daar geen reden toe zijn geweest, i.c., wanneer de minister niet van opvatting was, dat aan deze loyale uitvoering in een of ander opzicht iets schortte.

Doch wat gaat er gebeuren, wanneer het Rijkskabinet niet in meerderheid achter het besluit van de Antilliaanse regering staat (verondersteld, dat de Gouverneur alsnog zijn handtekening zet, doch het besluit ter vernietiging voordraagt), of wanneer de Gouverneur niet wenst te tekenen en er van een regeringsbesluit in feite dus geen sprake is?

Natuurlijk kan de Rijksregering alsnog beslissen, dat de wnd procureur-generaal niet in de functie van procureur-generaal wordt benoemd, omdat een samenwerking tussen de huidige functionaris en de Antilliaanse regering — waar de zaken thans eenmaal zo staan — niet wel meer mogelijk wordt geacht. Een dergelijke oplossing zou echter noch het Rijkskabinet, noch de Antilliaanse regering, noch de rijksgenoten hier en overzee bevredigen. En wel om de eenvoudige reden, dat de zaak hierdoor in essentie onopgelost zou blijven en dit in feite uitstel van executie zou betekenen voor de Rijksregering, wanneer deze tot aanstelling van een nieuwe P.G. zou moeten overgaan.

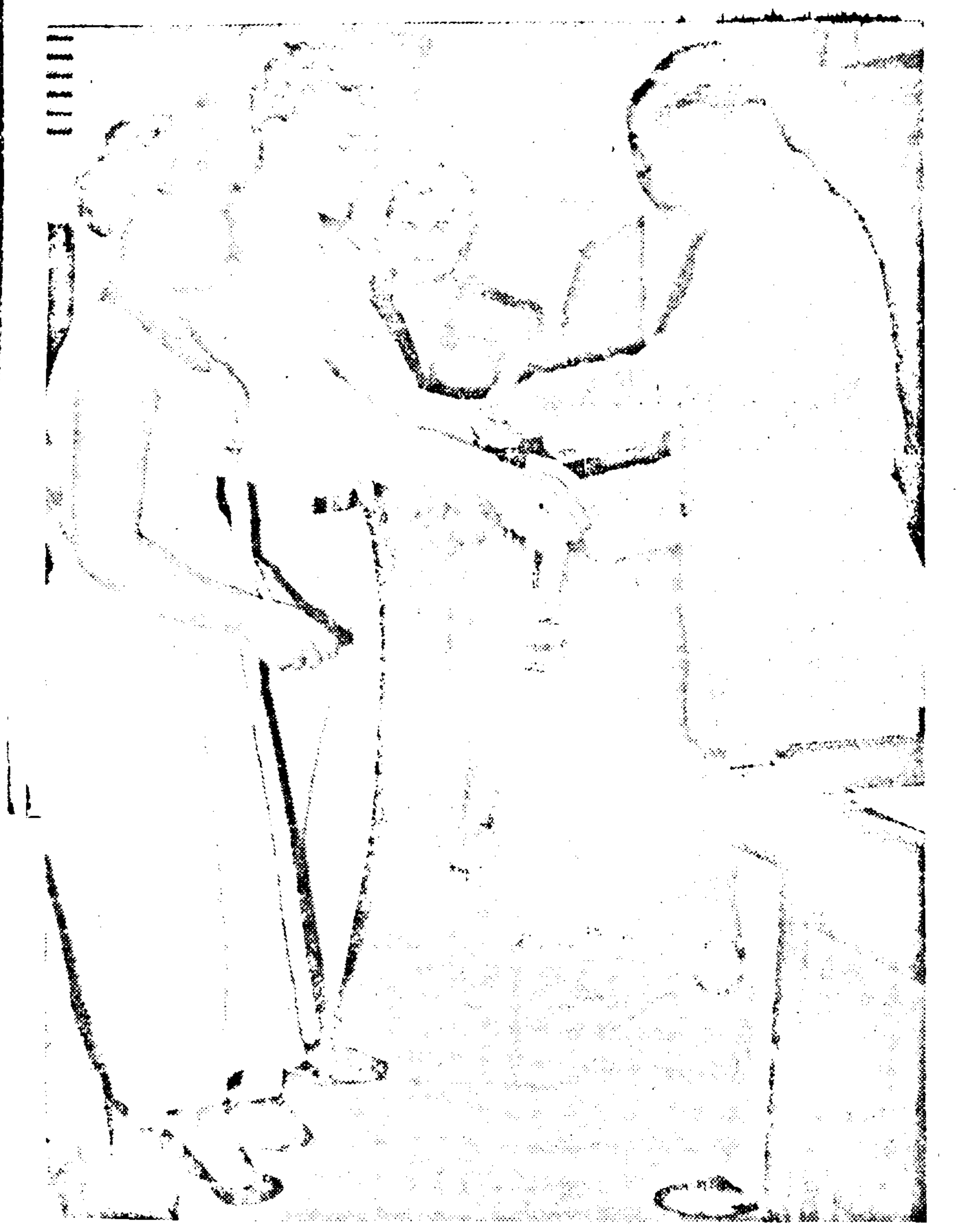
Er wordt reeds gefluisterd, dat de Antilliaanse regering tot aftreden zal besluiten wanneer de zaken niet naar haar genoegen geregeld zullen worden. In dat geval zouden nieuwe verkiezingen nodig zijn en zou de D.P. en de met haar gelieerde partijen de strijd voor de loyale uitvoering van het Statuut als nummer één op haar program plaatsen en trachten daardoor een zodanige verkiezingszege te behalen, dat zij in de toekomst met meer vrijmoedigheid haar intenties op staatkundig gebied kan doorvoeren.

(Vervolg naar kolom 6)

(Vervolg van kolom 7.

Het is inmiddels nog lang zo ver niet en het is de grote vraag of het ooit zo ver zal komen. Een tussentijdse verkiezing onder omstandigheden als deze blijft, zeker op de Nederlandse Antillen een hachelijke onderneming, omdat te verwachten is, dat de oppositionele partijen in deze belangrijke krachmeting zich tot het uiterste zullen inspannen, en omdat het daarenboven best mogelijk is, dat een gedeelte van het Antilliaanse kiezerskorps door het al te voortvarend beleid van de huidige regering met de grote gevaren daaraan verbonden, voorzichtig is geworden en op dit beleid liever enkele correcties wil toepassen. Hoe het ook zij, zowel hier op de Antillen als in Nederland en Suriname blijft men de loop der verdere gebeurtenissen met spanning afwachten.

In hoeverre ook prestigeredenen de gang der gebeurtenissen zullen beinvloeden, is nog niet te bezien. Doch het valt wel te vrezen, dat de zucht tot het behoud van het prestige, vooral voor de Antilliaanse regering, een ongunstige invloed zal hebben op het bijleggen van dit geschil over een elementair onderdeel van de nieuwe staatkundige constellatie binnen het Koninkrijk.

Het moment, waarop de voorzitter van de Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid, de heer H. Muskus, geschenken aanbiedt aan mej. Teresa Juliana en de heer Leo Gartner, de twee bestgeslaagden van de cursus „Verkoopkunde", welke door het Handelsinstituut Sint Antonius werd gehouden.

V.V.P. „Curacao"

Willemstad. — Zondag hield de vereniging van Postduivenhouders "CURACAO" haar 4de Wedvlucht uit een serie van 5 gevlogen vanaf Westpunt. Aan deze wedvlucht namen 10 Liefhebbers deel met een totaal van 75 ingekorfde duiven. De op deze vlucht was 971.17 M per minuut.

De stand was als volgt:

F. Desentina 1, 2, 3, 4.
C. Desentina 5.
P. Kooks 6, 7, 10, 11, 17, 18, 20, 21.
I. Rog 8, 12, 22, 25.
E. Meyer 9, 13, 15, 16, 19, 23, 24.
A. Coffie 14.

Onaangewezen vogels en tevens voor Schlitz wisselbeker.

F. Desentina	1506 punten
I. Rog	1088 punten
C. Desentina	1061 punten
E. Meyer	934 punten
P. Kooks	882 punten
E. Britt	397 punten
A. Coffie	332 punten
R. Goilo	113 punten
S. Martis	49 punten

Aangewezen Vogels.

F. Desentina	378 punten
C. Desentina	297 punten
P. Kooks	290 punten
E. Meyer	279 punten
I. Rog	190 punten
A. Coffie	146 punten
E. Britt	67 punten
R. Goilo	23 punten

Lyon. — Negentien patiënten van een ziekenhuis in Bourg (Frankrijk) hadden toestemming gekregen met een bus een tochtje door de Alpen te maken. In de buurt van Hauteville reden zij in een 30 meter diep ravijn. Zij werden alle 19 gewond, sommigen ernstig.

V.V.P. „De Snelvlucht"

Willemstad. — Zondag werd door de Vereniging van Postduivenhouders "DE SNELVLUCHT" de derde- uit een serie van 5 wedvluchten voor Jonge duiven gevlogen vanaf Bonaire.

Aan deze wedvlucht namen 13 liefhebbers deel, met een totaal van 136 ingekorfde duiven.

De uitslag was als volgt:

Botman, 1, 5, 11, 22.
Rodriguez, 2, 12, 18, 29, 31, 41, 45.
Gebr. Rojer 3 9, 14, 20, 25, 30.
van Eyma 4, 13, 42
Schoop 6, 16.
Willems 7, 19.
Vis 8, 17, 24, 28, 32, 35, 37, 43.
van Lit 10, 15, 21, 27, 34, 36, 39, 40, 44.
Bouwhuis 23, 33.
Comb. Anemaet- de Boef 26, 38.

De stand is voor:

Onaangewezen vogels

Gebr. Rojer	564 punten
Vis	518 punten
van Eyma	468 punten
Rodriguez	455 punten
Botman	419 punten
Schoop	398 punten
Bouwhuis	345 punten
Comb. Anemaet-de Boef	317 punten
van Lit	276 punten
Willems	178 punten

Aangewezen vogels

Gebr. Rojer	218 punten
Vis	213 punten
Schoop	144 punten
Rodriguez	124 punten
Bouwhuis	99 punten
Comb. Anemaet- de Boef	94 punten
van Eyma	94 punten
Botman	64 punten
van Lit	48 punten
Willems	26 punten

Mevr. Willems Standard

Vis	1496 punten
Rodriguez	1329 punten
Gebr. Rojer	1280 punten
van Eyma	997 punten
Botman	642 punten
Bouwhuis	626 punten
Schoop	590 punten
Willems	537 punten
Comb. Anemaet- de Boef	534 punten
van Lit	393 punten
Zieck	130 punten
Boelhouwer	21 punten

3-Horses Bier beker

Gebr. Rojer	564 punten
Vis	560 punten
Rodriguez	525 punten
van Eyma	431 punten
Rotman	323 punten
Comb. Anemaet- de Boef	320 punten
Schoop	318 punten
Bouwhuis	317 punten
Willems	261 punten
van Lit	203 punten
Zieck	74 punten
Boelhouwer	12 punten

De hoogstgemiddelde snelheid op deze wedvlucht behaald was ruim 1537 meter per minuut.

Nog eens: de controverse K.S.C.—C.A.B.

De heer Guillermo Rosario schrijft ons het volgende:

Het hangt af van welke kant je een zaak bekijkt om het als een overwinning te beschouwen.

Als de een of ander dictator als machthebber een opstand door moord en verraad en geweld op de bevolking onderdrukt, dan wordt het beschouwd als een overwinning.

Aan de ene kant is opbouw, al is het op kleine schaal, hoofddoel, aan de andere kant is ondermijning het hoofddoel. De ene kant positief, de andere kant negatief.

Voor de bestuursleden van de K.S.C. hebben zij verleden zondag een overwinning behaalt doordat zij zoveel als het mogelijk was, de wandelmarsch van de C.A.B. hebben gedwarsboomd.

Van de meer dan 1000 (duizend) personen die zouden meedoen, zijn er amper 300 (drie honderd) aan de start verschenen.

Door kranten en radioberichten die verwarring onder de deelnemers moesten stichten, door het van hoger hand verbieden van de katholieke kinderen om aan de C.A.B. wandelmarsch deel te nemen, heeft men bereikt dat de meeste mensen dachten dat ook de C.A.B. wandelmarsch niet doorging en zodoende niet aan de start konden verschijnen.

In de kranten heeft men geschreven dat de K.S.C. haar wandelmars naar een andere datum verschoof omdat het C.A.B. bestuur misleidende berichten verspreid heeft en omdat het zelfde bestuur een beloofde samenwerking met de K.S.C. geweigerd had.

Maar het K.S.C. bestuur is vergeten bij te zeggen op welke voorwaarde men van de K.S.C. zijde haar samenwerking wilde verlenen.

Het was een "conditio si'ne qua non" de K.S.C. eischte: gelijkstelling of geen samenwerking.

De Beurs en Nieuwsberichter schreef dat het zeer sportief van de K.S.C. was, om haar wandelmarsch te verschuiven om haar leden kans te geven om toch aan de C.A.B. wandelmarsch deel te nemen.

Sportief zou het geweest zijn, indien de K.S.C: haar wandelmarsch toch had laten vallen met die van de C.A.B. tot grotere glorie van de wandelsport in het bijzonder en van de sport in het algemeen, zoals men in de beginne overeengekomen was.

Hierdoor zou men getoond hebben dat men werkelijk voor de belangen van de sport werkt zonder andere bij-belangen.

In de sport moet men positief werken, want daarmee is de sport gebaat. Door negatieve actie als die door het K.S.C. Bestuur ontketend kan men niets anders bereiken dan verdeeldheid en versnippering waardoor de sport in het algemeen er onder zal lijden.

De meeste leden van het huidige K.S.C. bestuur hebben voor de laatste drie jaren getoond dat zij goed negatief kunnen werken en alles wat de Curaçaose sport betreft, ondermijnen. Bewijzen zijn er ten overvloede.

Lange tijd hebben wij hen niet in de open tegen ons zien werken, maar nu zijn ze weer aan de slag.

Wil men werkelijk voor de sport werken, dan kan men onder geen geding van een, op haar terrein, erkende bond, gelijkstelling eischen voor het geven van samenwerking, waar men zich te houden heeft aan de regels en reglementen van de eerst bestaande bond.

In een tijd heeft de K.S.C. getracht het zelfde spel met de C.V.B. uit te voeren. Links en rechts werden er toen voetbalwedstrijden georganiseerd om de bij de C.V.B. aangesloten voetballers aan te trekken en zodoende de C.V.B. uit te hollen.

Voor een tijdje ging alles goed (voor de K.S.C.) totdat op een gegeven ogenblik de C.V.B. stappen nam, en hier tegen paal en perk stelde, met het gevolg dat op het ogenblik een gezonde samenwerking tussen de C.V.B. en de K.S.C. bestaat. Niet door gelijkstelling, maar onder de C.V.B., en de voetbalsport is hiermee gediend!

Op Curaçao is de C.A.B. dé Bond om athletiek- en wandelsportwedstrijden te organiseren en dat moet zo blijven, al willen een paar leden van de K.S.C. dat anders zien.

Voor jaren heeft men getracht splitsing te brengen onder de sportmensen van ons eiland en gedurende de tijd dat dit splitsing bestond, heeft men zeer duidelijk kunnen waarnemen dat ons sport in het algemeen er onder leed, alhoewel sommige mensen, die geneigd waren, zich ten koste van alles aan de macht te houden, hun uiterste deden om deze erbarmelijke toestand te handhaven.

Voor jaren gaat nu de sport op Curaçao in opwaartse richting vooruit en ineens beginnen onze verscholen vijanden weer te wroeten en het ergste is dat het vreemdelingen zijn die juist een andere taak opgelegd kregen:

d.i. niet op negatieve wijze onze jeugd achteruit brengen, maar door positieve acties haar morele en sportieve peil omhoog voeren.

Ik herhaal: Voor de Dictactors is hun moord op vrijheidslievende mensen, overwinningen, terwijl men van de andere kant dat anders beziet.

De K.S.C. heeft misschien op haar manier van denken, een overwinning behaalt door de verleden zondag gehouden C.A.B. wandelmarsch tegen te werken. Voor de C.A.B. was de opkomst van de 300 (drie honderd) wandelaars tóch een overwinning geweest, want men bewees hierdoor dat alle tegenwerkingen ten spijt men toch de sport bleef helpen.

Wanneer later de Katholieke scholen (op commando) aan een massale wandelmarsch zullen deelnemen, dan zal de C.A.B. een andere overwinning behalen, want dan ziet zij met vreugde dat door haar eigen initiatief de Curaçaosche jeugd aan een gezonde sport meedoet.

De C.A.B. is genegen met een ieder samen te werken, zolang haar souvereiniteit op athletiek en wandelsportgebied, niet aangetast wordt!

Bij dit alles rijst bij mij de vraag: Heeft indertijd het Gouvernement van de Ned. Antillen de drie aandelen van de N.A.B.L.O. afgenomen om dat aan de K.S.C. over te doen, om dit?

Heeft de N.A.B.L.O., die zoveel voor de sport in de Nederlandse Antillen heeft gedaan en doet, het geld niet harder nodig dan de andere bond die alleen op Curaçao functioneert en dan wel het meest in negatieve zin....?

Guillermo E. Rosario

Op het bovenstaande Ingezonden Stuk, dat wij het bestuur van de K.S.C. ter lezing zonden, antwoordt de K.S.C. het volgende:

Beste Guillermo,

Wij begrijpen er heus niet zo erg veel meer van, en bij het lezen van uw doorwrocht werkstuk, moesten wij, helaas, voortdurend gebruik maken van ons potlood ter plaatsing van de nodige vraagtekens opzij van de kantlijn, weet je wel. Mogen wij u even lastig vallen met enkele van die vraagtekens in echte vragen om te zetten en u die ter beantwoording voor te leggen. U zult toch wel zo sportief zijn ons niet in de steek te laten? U bent zo zeker van u zelf, dat het u niet moeilijk zal vallen de antwoorden **zo** maar ineens op papier te **werpen**.

Wij hebben echter nog een klein verzoekje, Guillermo. Zou u bij de beantwoording van onderstaande vragen niet kunnen trachten, de waarheid zo dicht mogelijk te benaderen? Wij verzoeken u dit, omdat, wat u tot nu toe in deze zaak geschreven hebt, tamelijk sterk ruikt (of riekt, als u dat liever is) naar onwaarheid, ja, zelfs naar laster hier en daar. Wel, daar gaan we dan.

1. Guillermo, waaruit is u gebleken, dat de K.S.C. er op uit zou zijn geweest een overwinning te behalen?
2. Is er van hoger hand, Guillermo, de katholieke kinderen verboden deel te nemen aan de wandelmars van de CAB? Gaarne de namen van die hogere handen, en als het kan, de data erbij? Dank u.
3. Maar Guillermo, dacht u nu werkelijk dat het Curaçaose publiek niet kon lezen en luisteren? Heeft de KSC er niet telkens op gewezen in woord en geschrift, dat de wandelmars **van de KSC** niet zou doorgaan?
4. Bent u aanwezig geweest bij de eerste bespreking, beste Guillermo? Neen? Hoe weet u dan dat er sprake geweest is van „gelijkstelling en anders geen samenwerking"?
5. Was er sprake van samenvallen der wandelmarsen of wilde de KSC tot samenwerking komen, Guillermo?
6. Negatieve sportleiding? Vreselijk, Guillermo. Mogen wij enkele (vier of vijf is wel genoeg, hoor) voorbeelden van u hebben, dat het Bestuur van de KSC zich de laatste drie jaren is te buiten gegaan aan ondermijning van de sport op Curaçao?
7. O, o, Guillemo, en moesten er die arme vreemdelingen ook weer bijgehaald worden? En staat u de samenstelling van ons Bestuur zo slecht aan? Zou u ons in deze niet een goede dienst kunnen bewijzen. Snor eens een Nieuwe Guineër voor ons op. Als we die ook nog in de KSC opnemen, dan zijn alle delen van het Koninkrijk der Nederlanden aan onze bestuurstafel vertegenwoordigd, zie je?
8. Deelneming van katholieke scholen aan toekomstige wandelmarsen, OP COMMANDO? Ho, Guillermo, nu ga je aan zwarte kunst doen en schouw je de toekomst. Overigens zitten we hier midden in vraag 2, kijkt u maar even. Maar toch zouden wij graag inzage hebben van de redenen, die u tot deze mening brachten.
9. Guillermo, spreekt u in bovengemeld doorwrocht stuk alleen voor u zelf, of meent u dat het CAB-bestuur in deze wel achter u zal staan?

Zo, dat is dat, Guillermo, en wij gaan nu maar kalm zitten wachten op een net en waar antwoordje van je. Schrijf je spoedig? Wat zal dat heerlijk zijn. Je kunt zeker een briefje van ons terug verwachten, hoor.

Met sportgroeten
K.S.C.

M.K.S. zegde tijdig af

Willemstad. — Men deelt ons vanwege het M.K.S.-bestuur mede, dat deze vereniging tijdig heeft doen weten de wedstrijd tegen Aquilas in het kader van het Rovermoot-tournooi, alsmede die tegen Asiento 2 niet te kunnen spelen. Het bericht, dat M.K.S., niet tijdig heeft afgezegd, is dus onjuist.

„Werkspoor" organiseert een grote auto-sterrit

Willemstad. — De ontspanningsvereniging „WERKSPOOR" is bezig aan de laatste voorbereiding voor een groots opgezette openbare auto- en motor sterrit op zondag 14 juli a.s. welke bedoeld is als afscheid van Curaçao van vele Werkspoormensen, daar deze ons eiland wegens contract vervulling gaan verlaten.

Samenwerking tussen enkele ralley-cracks en het bestuur van de ontspannings vereniging heeft er toe geleid dat een originele maar veeleisende route is uitgezet, waarin minder bekende wegen en wegjes voorkomen en waarbij de deelnemers voor enkele nieuwe problemen zullen worden gesteld.

Om 8 uur 's morgens zal gestart worden vanaf de Cantine „Werkspoor" te Rio Canario, Emmastad waar tevens de finish zal zijn. Er wordt in twee etappes gereden, het rustpunt is gekozen bij Sociëteit „Asiento" te Negropont, waar de deelnemers een half uur tijd hebben om nieuwe krachten te verzamelen, van een gezond ralley inzicht. Deelneming aan deze rit staat open voor iedereen en is geheel gratis. Een voorwaarde voor deelneming is het meenemen van een lid van de ontspanningsvereniging. In onderling overleg kan dan bepaald worden wie de functie van kaartlezer zal waarnemen. Voor deze rit kan men inschrijven op 4, 5, 6 juli a.s. van 7-9 uur nm. in de cantine van „Werkspoor" te Rio Canario of vanaf heden bij de heer F. J. Thijs, tel. 9-3676.

De startpapieren kan men afhalen op 11 en 12 juli tussen 7 en 9 uur 's avonds in genoemde cantine, terwijl dan tevens de meerijder-kaartlezer voorgesteld zal worden.

De uitreiking van de waardevolle prijzen vindt plaats 's avonds om half negen in de cantine, waarna het eigenlijke afscheidsfeest zal beginnen.

Er zal gelegenheid tot dansen zijn waaraan twee bekende bands hun medewerking zullen verlenen w.o. de succesvolle steelband van Werkspoor nl. de „Golden Rock Heroes" die op Curaçao reeds een ongekende populariteit hebben verworven.

Ter attentie van de bewoners van Wishi

Willemstad. — De Dienst Volksgezondheid deelt ons mede:

Bij het stempelen der kaartjes voor de Salk-vaccinatie is tot onze spijt bij de oproepen voor het bureau St. Theresiuschool, Wishi, een vergissing begaan. Op 50 kaartjes is n.l. in plaats van **24 juni 1957**, 24 juli gestempeld. Degenen die een kaartje hebben waarop **24 juli** voorkomt worden nu verzocht op maandag 8 juli 1957 te 2.30 uur n.m. op St. Theresiaschool Wishi te komen waar hun kind dan de injectie zal ontvangen.

Voetbaltournooi „Willemstad"

Willemstad. — Dezer dagen zijn de volgende voetbalwedstrijden in het kader van het tournooi van de C.V.V. „Willemstad" gespeeld:

Asiento II — MSV II	2-3
MLD I — v. Speijck I	6-4
W'stad III — CPN II	2-0
Asiento III — v. Speijck II	0-1
W'stad I — CPN I	1-0
MSV I — MBP I	2-2

Hongaren vragen Salk-vaccin

Boedapest. — Van gewoonlijk betrouwbare Amerikaanse zijde in Boedapest wordt vernomen, dat de Hongaarse regering zich niet-officieel tot de Amerikaanse legatie in Boedapest heeft gewend met het verzoek om hulp bij het verkrijgen van vaccin-salk ter bestrijding van een vrij groot aantal gevallen van kinderverlamming.

Naar vernomen wordt, hebben de Amerikanen verklaard, dat zij bereid zijn om te helpen, maar dat zij niets kunnen doen zolang niet officieel een verzoek wordt gedaan.

Madrid. — In Spanje heerst een hittegolf. Zaterdag was het in Zamora 45 graden en in Cordoba 39 graden in de schaduw. Te Madrid was het 33 graden.

AGENDA

West-End.
„Beat the Devil" 19.00 uur en 21.00 uur.

Roxy
„Love Me Tender" 19.00 en 21.00 uur.

Cinelandia.
„Street with no name" 19.00 en 21.00 uur.

Caribe:
„Rock around the Clock" om 20.00 uur.

Curaçaose Camera Club.
Heden 2 juli bijeenkomst in het Jeugdgebouw van de Protestantse Gemeente Emmastad aanvang 20.15 uur.

WIT-GELE KRUIS

Kantoor: tel. 23773
Nachtzuster: Zr. Yankey tel. 11442
Zuster Caprino tel. 23526
Zuster Veris tel. 35006

EMMASTAD

C. P. I. M.

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. Kokshoorn tel: 2470
b. g. g. 2400

Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2, Rio Canario tel: 43351
B g. g. nad inl. tel: 2400

Materialen Afdeling:
H. Engelsman tel: 4504

C. S. M.

Rederij:
E. van der Werf tel: 3101

Scheepsagentschap:
07.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
E. van der Werf tel. 3101

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 7.30 H. Ruyterberg tel: 3938

Theater Asiento:
„Passage Home"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

Algemene beschouwingen over:

Toelating tot en uitzetting uit de NEDERLANDSE ANTILLEN

REGERING introduceert TERM „ANTILLIAANSE STAATSBURGERS"

Willemstad. — In het Voorlopig Verslag op de landsverordening, houdende regeling van de toelating tot en de uitzetting uit de Nederlandse Antillen is het volgende opgemerkt:

Algemeen is de indiening van het onderhavige ontwerp met instemming begroet. Inderdaad is de onderhavige materie, zoals de Regering terecht in de Memorie van Toelichting opmerkt, bij voortduring door de Staten op de korrel genomen en het behoeft dan ook geen betoog, dat deze stap van de Regering om de zaak eens eindelijk op de voorgeschreven wettelijke wijze bij de Staten aanhangig te maken, wordt toegejuicht.

In het onderhavige ontwerp wordt dezerzijds een poging gezien om op het gebied van de toelating tot en de uitzetting uit de Nederlandse Antillen een bevredigende en rechtszekerheid scheppende regeling in het leven te roepen ter vervanging van de huidige verouderde en veel becritiseerde regeling. Het is immers aan geen twijfel onderhevig, dat de tot nu toe op dit gebied geldende bepalingen in nagenoeg alle opzichten onbevredigend zijn en — gelijk de praktijk voortdurend aantoont — toepassing van willekeur in de hand werken.

Vele leden spraken er hun voldoening over uit, dat de Regering bij de opzet van de onderhavige bepalingen gemeend heeft bepaalde voorrechten te moeten toekennen aan de groep niet-binnen-de-Nederlandse Antillen geboren Nederlanders, welke tengevolge van een jarenlang verblijf binnen dit Rijksdeel een deel van deze gemeenschap is gaan uitmaken. Begrepen wordt aldus deze leden, dat de Regering hierbij is uitgegaan van de nieuwe gedachte van Rijkseenheid, hetgeen toegejuicht dient te worden.

Andere personen

Enkele andere leden brachten hiertegen in, dat, alhoewel in de Toelichting terecht gesteld is, dat er naast Antillianen nog andere personen zijn, wier banden met het Antilliaanse grondgebied zo nauw zijn, dat hun toelating niet belemmerd behoort te worden, dit voorrecht helaas beknot wordt door de daarop volgende bewoordingen, t.w. dat de Regering hierbij slechts financiële beperkingen op het oog heeft.

Geconcludeerd moet dan immers worden, dat ten aanzien van deze categorie personen alle andere beperkingen dus wel zullen gelden, hetgeen door de aan het woord zijnde leden niet als juist kan worden onderschreven. Hun bezwaren tegen deze beknotting gelden in het bijzonder de Nederlanders die, alhoewel buiten de Nederlandse Antillen geboren zijnde, door hun langdurig verblijf alhier — zoals de Regering terecht stelt — geacht kunnen worden in de Antilliaanse gemeenschap te zijn opgenomen. Zo men hier wil stellen, dat aan de onderhavige bepaling de Rijkseenheidsgedachte ten grondslag ligt, dan dient toch geconstateerd te worden, dat die gedachte tengevolge van evenbedoelde beknotting op wel zeer povere wijze verwezenlijkt wordt. Het behoeft immers geen nadere adstructie, dat hieruit begrepen dient te worden, dat deze Rijksgenoten, die sedert jaren in de Antillen woonachtig zijn, in wezen hier slechts geduld worden; met de wet in de hand kunnen zij te allen tijde toch worden uitgezet! De leden aan het woord zouden er dan ook bij de Regering op aan willen dringen om de hierbedoelde beknotting op te heffen. Overigens wensten de leden aan het woord de Regering in overweging te geven de nodige stappen te ondernemen, opdat de aangelegenheid van toelating en uitzetting van Rijksgenoten zoveel mogelijk op basis van wederkerigheid zal worden geregeld met de bestuurderen der andere Rijksdelen.

Verantwoordelijkheid

Onder verwijzing naar het gestelde in de 4de en 5de alinea van de Memorie van Toelichting verklaarden de leden aan het woord van de gelegenheid gebruik te willen maken om het daarin door de Regering ontvouwde principe te onderschrijven, t.w. dat de verantwoordelijkheid voor de toelating tot en de uitzetting uit de Nederlandse Antillen — vooral onder de gewijzigde staatkundige verhoudingen — uiteindelijk bij de Regering dient te berusten. Enkele andere leden merkten in dit verband op, dat het doel, dat de Regering met de onderhavige voorstellen beoogt, in de Memorie van Toelichting minder duidelijk naar voren komt. Niet duidelijk is voor deze leden b.v. hetgeen gesteld is in de 4de alinea dier Toelichting. Het behoeft immers geen betoog, dat de verantwoordelijkheid voor het Overheidsbeleid steeds bij de Regering berust, noch dat het onderwerp „toelating en uitzetting" als een onderdeel van het algemeen Regeringsbeleid moet worden gezien. Evenwel moet niet uit het oog worden verloren, dat veelal aangenomen wordt, dat dit onderwerp niet uitsluitend het Regeringsbeleid betreft. Gaarne zou te dezen aanzien dan ook een nadere opheldering van het Regeringsstandpunt tegemoet worden gezien.

Zonder iets af te willen doen van de waardering, welke men in het algemeen heeft voor het streven van de Regering, dat in het onderhavige ontwerp is belichaamd, kan toch niet nagelaten worden te wijzen op het feit, dat het ontwerp in zijn huidige opzet in de praktijk waarschijnlijk tot vele moeilijkheden zal leiden.

In de eerste plaats is daar dan het feit, dat naar dezerzijds oordeel het ontwerp ten aanzien der beoordeling van de toe te laten persoon te veel de nadruk legt op het politionele aspect van de zaak, terwijl aan de andere kant niet voldoende aandacht wordt besteed aan het aspect van de economische overwegingen. Het zou meer in overeenstemming met de typische economie der Antillen zijn geweest indien bij het opstellen der onderhavige bepalingen de nadruk sterker zou zijn gelegd op de economische overwegingen dan op de politionele, alhoewel hierbij de grote waarde van het politioneel aspect van de zaak niet onderschat mag worden. Niet vergeten moet immers worden, dat de economie der Antillen nu eenmaal — helaas — ontegenzeglijk eenzijdig is, welke toestand nog verergerd wordt door het feit, dat gezien de omstandigheden, de bevolkingsaanwas buiten alle proportie is. Een belangrijke factor vormt hierbij eveneens de met gelijke tred groeiende werkzame bevolking. Het verdient met het oog op het voorgaande aanbeveling de toelating van vreemde arbeidskrachten tot het uiterste te beperken, mede gezien het feit, dat de aantrekking van nieuwe industrieën nog geen gelijke tred houdt met de bevolkingsaanwas. Zelfs zouden enkele leden zover willen gaan de Regering te verzoeken reeds nu een grondige studie te maken van deze materie en de nodige voorzorgsmaatregelen te treffen, teneinde de arbeidskrachten van vreemde nationaliteit te doen afvloeien en repatriëren, alzo werkgelegenheid vrij makende ten gunste van Antilliaanse werklozen. In de Antillen zijn van de 181.000 zielen tellende bevolking meer dan 25% schoolgaande kinderen. Men zou de Regering in elk geval echter in overweging willen geven de betrokken bepalingen in dier voege te herzien, dat bij de toelating de nadruk meer zal komen te liggen op de economische overwegingen.

Emigratie

In aansluiting op het voorgaande werd door enkele leden gewezen op de wenselijkheid om op een bepaald ogenblik, wanneer de arbeidsmarkt in de Antillen geheel verzadigd zal zijn, Antilliaanse arbeidskrachten te kunnen doen emigreren. Zij zouden in verband hiermede de Regering willen verzoeken bij de hantering van de onderhavige bepalingen soepelheid te betrachten ten aanzien van toelatingen en uitzettingen, betrekking hebbende op personen, afkomstig uit landen, waarmede de Antillen nauwe economische relaties hebben. Er moet op worden toegezien — aldus de leden aan het woord — dat dezerzijds geen aanleiding gegeven wordt tot het treffen van tegenmaatregelen jegens de Antillianen wanneer het eenmaal zover zal zijn, dat de toevlucht genomen zal moeten worden tot emigratie.

Enkele leden verzochten om overlegging van een opgave van het aantal in de Antillen aanwezige bedrijfskrachten en huishoudelijke arbeidskrachten van vreemde nationaliteit, een en ander gespecificeerd naar eilandgebied van vestiging en nationaliteit, terwijl tevens gaarne mededeling zou worden ontvangen van het aantal werklozen in de Antillen, gespecificeerd per eilandgebied. Eveneens werd overlegging verzocht van een opgave van het totaal aantal vreemdelingen, dat zich respectievelijk blijvend en tijdelijk in de Antillen heeft gevestigd, een en ander gespecificeerd naar nationaliteit.

Enkele andere leden bepleitten er de wenselijkheid van om eveneens ten aanzien van de toelating van vreemdelingen, die in de Antillen industrieën of andere bedrijven wensen te vestigen, de nodige soepelheid te betrachten, aangezien uiteindelijk de vestiging dezer industrieën en bedrijven de bevolking en de economie van de Antillen in het algemeen slechts ten goede zal kunnen komen. De leden aan het woord verklaarden voorts voorstanders te zijn van het systeem, dat reeds in diverse landen, in de omgeving wordt toegepast en waarbij van Overheidswege wordt voorgeschreven, dat een bepaald percentage van de werknemers in alle bedrijven uit landskinderen moet bestaan, welk voorschrift dan niet alleen zou dienen te gelden ten aanzien van de werknemers in de lagere functies, doch ook van die in de hogere. Dat ten aanzien hiervan uitzonderingen gemaakt moeten kunnen worden, behoeft, aldus de leden aan het woord, geen betoog, doch dan nog slechts in die gevallen, waarin voor de vervulling van bepaalde voorname dan wel technische functies geen Antillianen beschikbaar zijn, welke over de vereiste kennis en ervaring beschikken. In dergelijke gevallen zou de voorkeur gegeven dienen te worden aan Rijksgenoten, die elders dan in de Antillen geboren zijn. Gaarne zouden zij het standpunt van de Regering vernemen met betrekking tot de hierboven gesuggereerde regeling.

Scherp toezicht

Enkele leden merkten op, dat in een gebied als de Antillen, alwaar zoveel personen van vreemde nationaliteit blijvend dan wel tijdelijk gevestigd zijn en waarvan de economische welvaart op een smalle basis berust, het een eerste vereiste is, dat de Overheid over de nodige middelen moet beschikken om te allen tijde een scherp toezicht te houden op alsmede een overzicht te hebben van de aanwezige vreemdelingen. Aangezien in het ontwerp evenwel de bepalingen gemist worden, welke een inzicht zouden moeten verschaffen in de wijze, waarop de Regering voornemens is dit toezicht en het overzicht tot hun recht te doen komen, zouden de leden aan het woord gaarne ter zake nader worden ingelicht. Het zou in dit verband b.v. zeer gewenst zijn over een overzicht te kunnen beschikken van de organisatie van de Vreemdelingendienst, waarbij vooral gedacht wordt aan een opgave van de registers, welke krachtens deze nieuwe bepalingen door deze dienst aangehouden zullen moeten worden. Eveneens zouden zij gaarne ingelicht worden omtrent de redenen waarom geen bepalingen zijn opgenomen, regelende de procedure in gevallen, waarin personen, die als vreemdeling beschouwd worden, een beroep zouden doen op het bezit van het Nederlanderschap of het Nederlands onderdaanschap.

Het heeft de aandacht getrokken, dat terwijl enerzijds het ontwerp de indruk wekt, dat de Regering hiermede slechts een begrenzing van de bevoegdheden van de Gezaghebber op het gebied van de toelating beoogt, anderzijds geconstateerd moet worden, dat vele bevoegdheden, die tot nu toe in handen zijn van de Procureur-Generaal, door de onderhavige bepalingen naar het bevoegdheidsterrein van de Gezaghebber worden verschoven. Gaarne zou vernomen worden of bovenbedoelde indruk juist is en zo ja of ter zake een opheldering kan worden ontvangen.

Het zou aanbeveling verdienen, aldus enkele leden, in het ontwerp een resumé op te nemen van de voorwaarden, waaraan een vreemdeling zou moeten voldoen om in aanmerking te kunnen komen voor toelating dan wel vestiging. Uit de onderhavige tekst valt niet met zekerheid op te maken welke deze voorwaarden zouden zijn.

In aansluiting op het gestelde in de voorgaande alinea werd door enkele leden de vraag gesteld of er voor wat betreft het eilandgebied Aruba speciale voorwaarden bestaan ten aanzien van de toelating van buitenlandse dienstboden. Het is de leden aan het woord n.l. bekend, dat in gemeld eilandgebied aan buitenlandse dienstboden beneden de leeftijd van 40 jaar geen toelating wordt verleend. Gaarne zou worden vernomen of de hierbedoelde voorwaarde op een wettelijke basis berust en zo ja of zij eveneens geldig is ten aanzien van de overige eilandgebieden.

Vervolgingsambtenaar

De Regering stelt in de Memorie van Toelichting op pagina 3 (4de alinea), dat „de procureur-generaal, gezien zijn benoeming door de Kroon, in de eerste plaats als vervolgingsambtenaar is gedacht....". Enkele leden merkten op het causaal verband, dat door de Regering in deze stelling gelegd wordt tussen een Koninklijke benoeming en het in de eerste plaats zijn van vervolgingsambtenaar, niet te kunnen inzien. Gaarne zouden zij ter zake dan ook een nadere uitleg willen ontvangen.

Van de gelegenheid, dat de in het onderhavige ontwerp behandelde onderwerp ter sprake is, zouden vele leden gebruik willen maken om de veelbesproken kwestie der depositogelden nogmaals op de helling te brengen en de Regering in overweging te geven de nodige onderhandelingen te openen met de Regeringen der andere Rijksdelen, teneinde een regeling tot stand te brengen, waarbij de respectieve Regeringen zich garant stellen voor de betaling van de terugreis der betrokken personen, indien deze bij eventuele uitzetting dan wel verwijdering niet in staat mochten zijn die terugreis uit eigen middelen te bekostigen. Mocht het mogelijk zijn een dergelijke regeling tot stand te brengen, dan zouden in het onderhavige ontwerp de bepalingen met betrekking tot deze aangelegenheid geheel overbodig en alzo gemist kunnen worden.

Het heeft de aandacht van enkele leden getrokken, dat de Regering in de Memorie van Toelichting op pagina 2 bovenaan een nieuwe benaming heeft geïntroduceerd, t.w. „Antilliaanse staatsburgers". Gaarne zou vernomen worden welke definitie ten aanzien van deze benaming geldt.

Samenwerking tussen „Firato" en Jaarbeurs

Utrecht. — Op grond van besprekingen tussen de Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs en de Stichting „Firato Radiotentoonstelliing" is voor het jaar 1957 overeengekomen, dat radio- en televisietoestellen alsmede opname- en weergave-apparatuur door de Stichting „Firato" zullen worden tentoongesteld op de door haar van 19 tot en met 26 september te Amsterdam in het R.A.I.-gebouw te houden vakbeurs en tentoonstelling, terwijl de Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs in haar afdeling Electrobeurs op de komende Najaarsbeurs van 3 tot en met 12 september een kompleet beeld zal tonen van de huishoudelijk elektrische- en verlichtingsartikelen..

In de [illegible] van Wolfgang Gurlitt te Menchen heeft de schilder Walther Krzywicki zijn eerste tentoonstelling ingericht van zijn werken na de tweede wereidoorlog. Foto: Een van zijn tentoongestelde schilderijen „Spelende kinderen" getiteld.

OVERHEIDS- EN HANDELS-ADMINISTRATIE

Caraibisch gebied. — Dr David Clarke, research directeur van de Bestuursacademie, te Henley, Engeland, heeft kortgeleden een reis gemaakt door het Caraibische gebied en daarbij aspiranten voor de cursus in Overheids- en Handelsadministratie, welke op 1 juli aan de Universiteit van Jamaica aanvangt en twee maanden duurt, gesproken. De heer Clarke zei dat de cursus van dit jaar, waarvan hij directeur zal zijn, gelijk is aan die van het vorig jaar.

Het doel van de cursus is om personen die reeds een verantwoordelijke betrekking bekleden geschikter te maken voor hogere functies. Hij deelde mede dat 40 man uit verscheidene landen van West Indië aan de cursus zullen deelnemen. De vakken zijn: Personeelsbeheer; Organisatie; Financieel Beheer; Economie; Sociale- en Politieke Ontwikkeling van het Caraibische gebied; Arbeidsverhoudingen; Betrekkingen tussen Overheid, Handel en Kapitaalsbronnen. De cursus wordt besloten met twee oefeningen omtrent vraagstukken van ontwikkeling. De heer Clarke memoreerde dat de vorige cursus zeer geslaagd was. Dit was grotendeels te danken aan het voorbereidende werk van de heer Andrew Hammond en anderen alsmede aan de kwaliteit van de studenten, die door de overheden en handelsondernemingen waren gezonden.

Cairo — Een woordvoerder van het Egyptische ministerie van financiën heeft verklaard, dat vliegtuigen van de „British Overseas Airways Corporation" (BOAC) weer in Egypte zullen mogen landen. Dit was na de Brits-Franse actie verboden.

Amerikaans sergeant wordt niet uitgeleverd aan Japan

Washington. — Een federale rechter in Washington (Reuter) heeft de uitlevering van de Amerikaanse sergeant William Girard aan de Japanse autoriteiten verboden.

De sergeant wordt ervan beschuldigd, dat hij een Japanse vrouw die op een Amerikaans schietterrein in Japan patroonhulzen zocht, om het leven heeft gebracht door met een niet-scherpe patroon op haar te schieten.

Volgens de Amerikaanse autoriteiten had Girard alleen maar de opdracht een machinegeweer te bewaken tijdens een rustpauze in de oefeningen. Het schieten op de vrouw was niet een gevolg van het uitoefenen van zijn plicht en daarom zou hij door een Japanse rechtbank moeten verschijnen, aldus deze opvatting.

De federale rechter meende echter, dat uitlevering van Girard zijn rechten volgens de Amerikaanse grondwet in gevaar zou brengen.

De Amerikaanse autoriteiten vrezen diplomatieke verwikkelingen als Girard niet uitgeleverd zou worden. Minister Foster Dulles had in een brief aan de rechter verklaard, dat de weg door uitlevering vrijgemaakt diende te worden, omdat anders de Ver. Staten in grote verlegenheid zouden komen.

De rechter verwierp een verzoek van Girards advocaat om terugzending van zijn cliënt naar de Ver. Staten. Girard blijft in Japan in Amerikaans militair arrest.

Communistisch complot ontdekt in San José

Guatemala. — De regering van Guatemala heeft bekendgemaakt, dat er in de havenstad San José een communistisch komplot is ontdekt. Maandag had een groep gewapende mannen getracht de militaire basis van deze stad aan te vallen, waarbij men het vooral op het vliegveld had gemunt. Bij een schietpartij tussen de groep en een militaire patrouille waren drie aanvallers gedood en verscheidene aangehouden.

Olieboring voor kust van West-Borneo

Mari. — Engelse ingenieurs zijn begonnen met het boren naar olie voor de Westkust van Borneo. Het boorplatform voor de kust te Siwa, ongeveer 8 mijl buiten de kust van Serawak, werd gebouwd door de Serawak Oilfields Ltd (Shell) en kostte 2 miljoen Straitsdollars. Naar werd medegedeeld zijn de ingenieurs van plan tot een diepte van 6 à 8 duizend voet onder de bodem van de Zuid-Chinese zee te boren.

ERIC DE NOORMAN -- De prooi van de Rode Rots

3—35 Omdat de eilandbewoners geen erg vriendschappelijke indruk maken, wordt een aantal mannen bij de boten achtergelaten. Een vreemd voorgevoel doet Eric er toe besluiten de wapens mee te nemen. De verwachtingsvolle blijheid is geheel verdwenen...... Enkele donkerharige mannen staren hen zwijgend, haast vijandig aan, als de troep Noren de kust beklimt. Met opgestoken hand maakt Eric het doel van hun komst bekend, maar de mannen geven geen antwoord. Zij draaien zich om en rennen onder volkomen stilte naar de grote toren. De Noorman aarzelt even, vol argwaan en ook Svein Langtand vertrouwt het niet. Alleen de onstuimige Erwin zou er het liefst meteen maar achteraan gerend zijn.

Na korte beraadslaging besluiten zij toch rustig hun weg naar de wallen van het primitieve dorp voort te zetten. Een aantal met speren en schilden bewapende mannen is op de muren geklommen en staat hen loerend op te nemen. Wederom roept Eric ze vriendelijk toe: — we zijn vrienden! Breng ons naar Koningin Winonah; wij komen om haar te halen......

„Ze verstaan ons niet, geloof ik," gromt Svein vol achterdocht naar sombere, zwijgende gezichten kijkend — en als je 't mij vraagt hebben die rare snoeshanen niets goeds in zin...... nauwelijks heeft hij deze woorden geuit of Erwin slaakt een waarschuwende kreet...... en als zij omkijken zien zij een grote troep bewapende mannen over de heuvel naderkomen, kennelijk niet met de beste bedoelingen......

De onzichtbare getuige

door ANTHONY GILBERT

in de vertaling van J. G. H. v. d. Bovenkamp Jr.

36

Naderhand zette hij Miss Martin af op de hoek van de straat en zij drukte hem de hand en bedankte hem voor de koffie en het heerlijke tochtje in de prachtige wagen — zo heel anders dan de rode, rammelende kar van Mr Crook. Zij verzocht hem haar groeten over te brengen aan Mr Crook en toen zij eindelijk ademloos een einde moest maken aan het gesprek, drukte Mr Watson haar nogmaals de hand en zij gingen als de beste vrienden uit elkaar. Miss Martin nog altijd met de afgrijselijkste hoed op haar hoofd in de richting van haar tehuis — Mr Watson met zijn glanzende wagen in de richting van Londen.

HOOFDSTUK XIII

Op hetzelfde moment dat Miss Martin het tuinhek opende, kwam uit de voordeur een menselijke tornado naar buiten stormen. Het was Mrs Mount, die de verdwijning van haar onvergetelijke hoed had ontdekt en het hoofddeksel, nat en verfomfraaid nu met zoveel kracht van Miss Martin's hoofd rukte dat het wel leek of zij de goede vrouw de haren ook uit het hoofd wilde rukken.

„Bedorven!" hijgde zij met gloeiende haat in haar stem. „Mijn goede hoed mee nemen in de regen! Hoe zal ik die hoed ooit weer kunnen dragen —?"

„Ik — Het is —" stamelde Miss Martin, maar plotseling kon zij geen woorden meer vinden en kreeg zij het gevoel dat zij toch eigenlijk wel iets vreselijks gedaan had.. Zonder om toestemming te vragen had zij iemands hoed van de kapstok genomen en was daarmee naar buiten gegaan in de regen. Als zij in de schoenen van Mrs Mount had gestaan zou zij ook kwaad geweest zijn. Gelegenheid om de vrouw haar verontschuldigingen aan te bieden, kreeg zij echter niet want Mrs Mount torende hoog boven haar uit en stond te schreeuwen als de Engel der Wrake.

„Een dief ben je!" krijste zij. „Heb je de Bijbel wel eens gelezen? Weet je niet wat er gebeurt met vrouwen als jij? Heb je nooit gehoord van het Vagevuur en de Hel?"

Zij sloeg Miss Martin een paar maal met de belachelijke hoed in het gezicht en terwijl die twee vrouwen daar voor de deur van het grote huis stonden had zich in de vestibule een grote groep van nieuwsgierige oude dames gevormd, die het gevecht met de grootste belangstelling volgden en voorzagen van commentaar. Miss Martin moest tot haar schande vaststellen, dat zij zich alleen maar met stomme verbazing kon afvragen hoe zij ooit zo idioot was geweest om zo'n monster van een hoed op haar hoofd te zetten.

„Ik moet beslist gek geweest zijn," mompelde zij en Mrs Mount ving het woord op en kaatste het terug: „Gek? Stapelgek ben je — en dat weten we allemaal! En weet je wat er met je gaat gebeuren? Ze sluiten je op. Daarom is de dokter hier. Vrouwen als jij kunnen we hier in huis niet hebben. Wij zijn hier fatsoenlijke mensen en jij......"

Op dat moment kwam — wel een beetje laat — Miss Webster naar buiten lopen en greep Mrs Mount bij de arm.

„Dat kunnen wij hier niet hebben! Dat weet u heel goed. Hoe haalt u het in uw hoofd, dames!"

„Zij had niet het recht om mijn hoed te nemen," krijste Mrs Mount. „Hoe kan zij zich vergist hebben? Hoe kan zij die hoed van mij met die mooie rozen aangezien hebben voor die malle platte pannekoek van fluweel, die zij op haar hoofd draagt?"

„Hoe dan ook, ik wil geen scène hebben," zei Miss Webster. „Miss Martin, uw nicht is hier al geruime tijd. Ik neem aan dat u het vergeten was. En als u de hoed van Mrs Mount opzettelijk hebt meegenomen dan zult u moeten toegeven dat dat heel ondeugend en onbehoorlijk van u was."

Miss Martin trachtte zich vast te klampen aan het zelfvertrouwen dat Mr Watson haar had ingesproken, maar zonder succes. Zij had iets slechts gedaan; zij had de mensen misleid. Doreen zou ook wel kwaad zijn.

Doreen was door het dolle heen! Zij ontstak in wat zij noemde vorstelijke toorn, hoewel Miss Martin vond dat zij te keer ging als een visvrouw. Zeker, zij had reden tot ergernis.

Het was al erg genoeg geweest dat zij zo plotseling was weggerukt uit haar eigen flat en dat zij die vervelende lange reis had moeten maken, maar het ergste was, dat haar trein de aansluiting had gemist en zij een dure taxi had genomen om zich naar Beverley te laten brengen om daar tot de ontdekking te komen dat Tante Janet er niet was!

Toen herinnerde Miss Manyard zich de hoed met rozen van Mrs Mount, die zij in een grote glanzende auto had zien verdwijnen en toen zij Mrs Mount rustig in een hoekje van de salon zag zitten te lezen, werd het haar bang te moede en vreesde zij dat niet alleen Miss Blake iets te zeggen zou hebben over de behandeling die zij ondervond, maar dat ernstig rekening zouden moeten houden met een vreselijke uitbarsting van Mrs Mount.

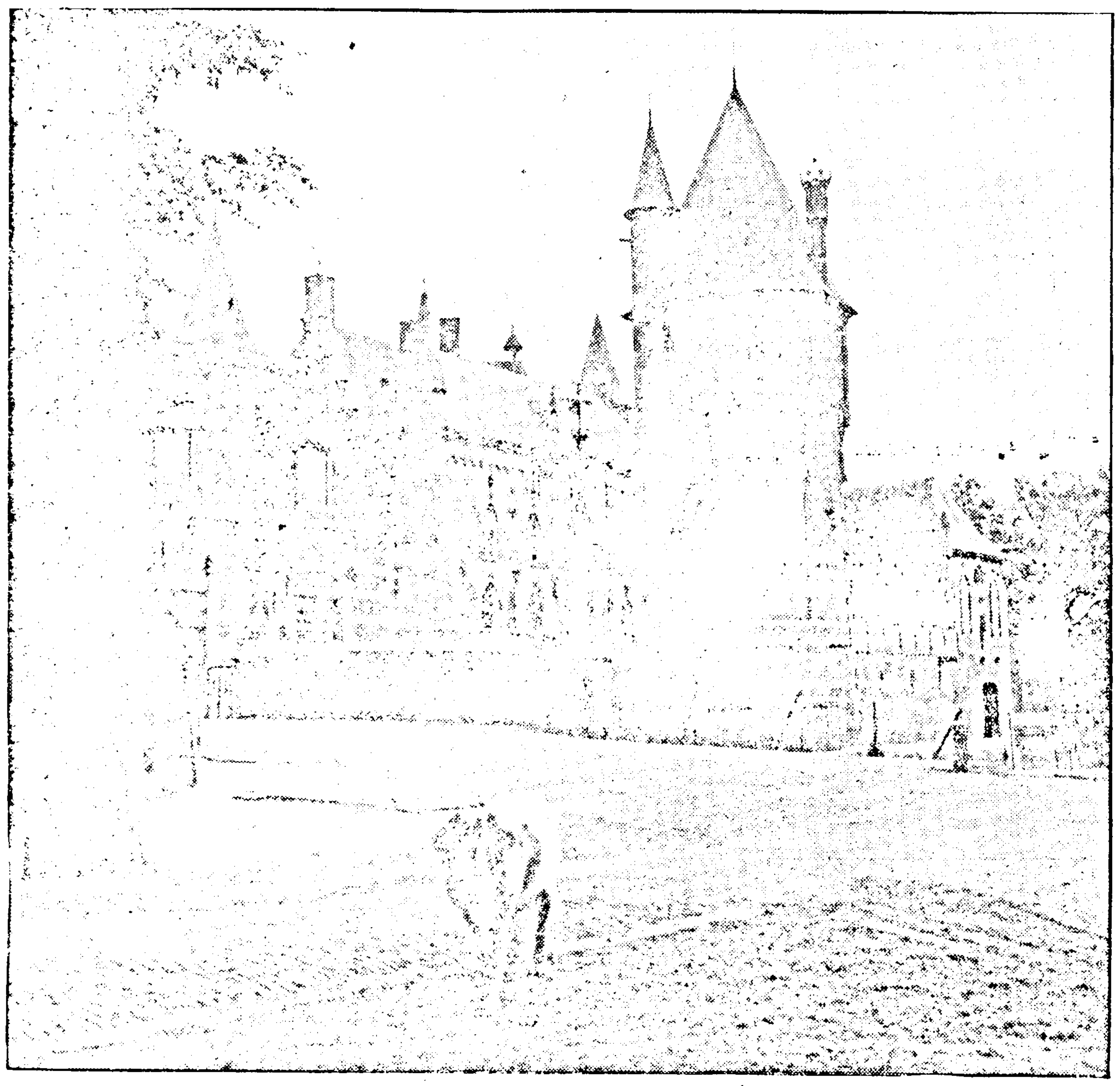
„Maar u had haar toch wel een beetje in het oog kunnen houden, nu u wist dat ik zou komen," zei Doreen, die zich van Miss Webster nog maar bitter weinig aantrok nu vaststond dat zij Tante Janet toch niet wilde houden. „Waar kan zij in hemelsnaam naar toe zijn?"

„Ik vrees, dat zij werkelijk een beetje vreemd gaat doen," zei Miss Webster. „Gistermiddag verdween zij zonder iemand iets te zeggen en tegen half vijf werd zij thuis gebracht in de auto van een wildvreemde man. Ik kan die verantwoording werkelijk niet langer nemen. Zij ergert onze buren, valt de meisjes uit het weeshuis lastig, luistert aan deuren en vensters en vertelt overal de zotste verhalen......"

„Oh hemel, zie je wel! Ik dacht wel, dat zij vandaag of morgen hersenverweking zou krijgen!" kreunde Doreen. „Ik vraag me af waarom die oude mensen niet netjes dood kunnen gaan en hun familie altijd tot schande moeten zijn, voordat zij sterven."

(Wordt vervolgd)

IN KASTEEL HEESWIJK MAG NIEMAND WONEN

De geschiedenis van een zonderling testament

(Van een medewerker in Nederland)

Een van de weinige Nederlandse kasteelbezitters die het zich zou kunnen permitteren, zijn oude burcht zelf te bewonen, wordt hiervan teruggehouden door zijn in 1891 overleden oudoom, die zijn erfgenamen bij testament heeft verboden, vóór 1963 hun intrek te nemen in de beide kastelen die hij hun naliet. De erfenis van de laatste kasteelheer van Heeswijk, Jhr. Donatus Theodorus Albericus van den Bogaerde van Terbrugge, omvatte behalve twee kastelen, dat van Heeswijk en „De Nemelaer" in Haaren, ongeveer 80 pachthoeven, honderden bunders bossen en landerijen en het restant van de heerlijke rechten in Heeswijk en Moergestel. In de beide kastelen bevond zich een schat van antiquiteiten, uit vele eeuwen en streken bijeengebracht. De baron, die ongehuwd was, liet al zijn bezittingen na aan de beide kleinzonen van zijn oudste broer, de enige stamhouders van het geslacht Van den Bogaerde, maar wenste te voorkomen, dat de nalatenschap zou worden versnipperd en de oude collecties zouden verdwijnen. Daarom gaf hij zijn erfgenamen alleen het vruchtgebruik van zijn bezittingen en stelde hij bij testament een bewindvoerder aan, die de opdracht kreeg, de kastelen en alle onroerende goederen in stand te houden, tuinen en bossen te doen onderhouden en de verzamelingen intact te laten en — evenals dat tijdens zijn leven het geval was — voor het publiek ter bezichtiging open te stellen. Tevens liet hij de zonderlinge bepaling opnemen, dat de kastelen niet zouden mogen worden bewoond, vóór de jongste erfgenaam 80 jaar zou zijn. Op grond van deze bepaling zijn zowel het oude kasteel van Heeswijk als het kasteeltje De Nemelaer tot op de dag van vandaag zonder bewoners.

De oudste van beide erfgenamen is inmiddels overleden; zijn weduwe en haar twee dochters — van wie er een gehuwd is en kinderen heeft — wonen in Portugal en zijn voor 50% gerechtigd in de nalatenschap. De andere erfgenaam, de laatste Van den Bogaerde, die ongehuwd is gebleven en die thans 74 jaar oud is, woont in de bijgebouwen van het Heeswijkse kasteel, dat hij volgens het testament over zes jaar zou mogen betrekken. Het is echter niet waarschijnlijk, dat hij of zijn erfgenamen er ooit toe besluiten, de zalen van de oude burcht als woonoord te kiezen: om het kasteel geschikt te maken voor een redelijke bewoning zouden enorme sommen nodig zijn en de bewoning zelf zou eveneens schatten vergen. Men mag dan ook veilig aannemen, dat de in 1891 overleden kasteelheer de laatste bewoner van het kasteel Heeswijk is geweest.

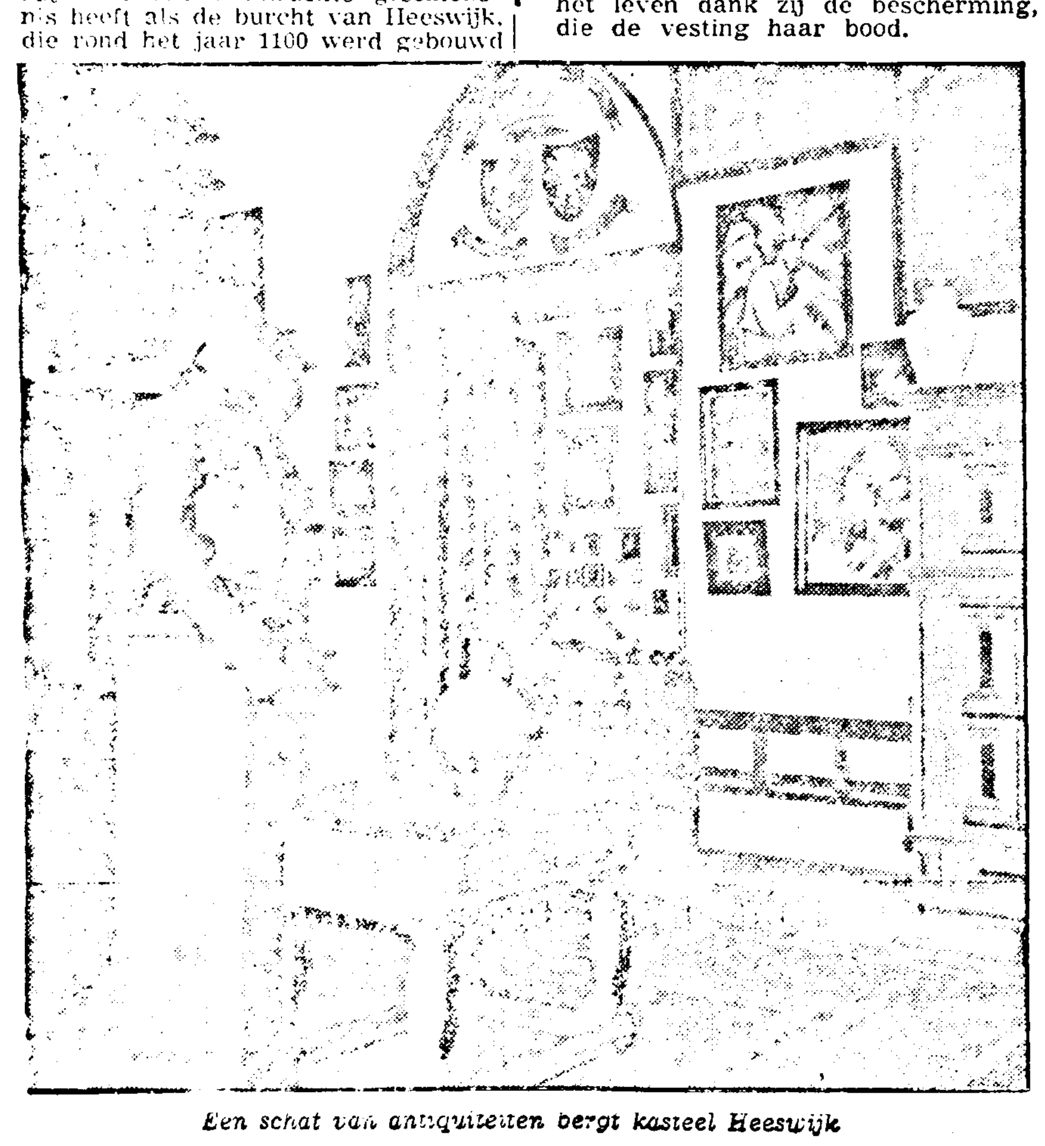
Er is misschien geen kasteel in Brabant en zelfs niet in Nederland, dat zulk een roemruchte geschiedenis heeft als de burcht van Heeswijk, die rond het jaar 1100 werd gebouwd temidden van de lage gronden langs het riviertje de Aa. Het kasteel bleek herhaaldelijk een onneembare vesting die bescherming bood aan alle bewoners van de streek. De historie vermeldt, hoe het in 1371 en 1372 vergeefs werd belegerd door de Geldersen en de Gulichers. Heeswijk was in die tijd een vrij goed; dit duurde tot 1387, toen de heer van Heeswijk, ridder Willem van der Aa, het opdroeg aan hertoging Johanna van Brabant en het als leengoed terug ontving. in 1398 stonden de Geldersen ten tweeden male voor de slotgracht; heel de bevolking had een toevlucht gezocht in het kasteel, dat alle aanvallen afsloeg, zodat de Geldersen zich moesten bepalen tot het platbranden van alles wat er buiten de burcht in Heeswijk en Dinther overeind stond. Hetzelfde herhaalde zich in 1513, toen de beruchte Maarten v. Rossum eveneens vergeefse pogingen deed om het kasteel te veroveren; ook toen werd alles platgebrand, maar de bevolking redde zich het leven dank zij de bescherming, die de vesting haar bood.

Zeventig jaar later probeerden de Spanjaarden het met een list: zij smokkelden krijgslui binnen als voerlui, met „een tonneke met buspoeder" en met „zes geladene en gespannen roers". De truc werd echter tijdig ontdekt: de insluipers waren overmeesterd, vóór zij de aanvallers buiten toegang konden verschaffen. Zelfs Prins Maurits zag in 1601 en in 1603 geen kans, het kasteel in te nemen, dit lukte tenslotte aan Frederik Hendrik, aan wie de burcht zonder verzet werd overgegeven.

In 1672 betrok de Franse Zonnekoning Lodewijk XIV het kasteel, toen de Franse troepen optrokken tegen de Nederlanden; ruim een eeuw later was Heeswijk opnieuw hoofdkwartier, eerst van de Engelsen, daarna van de Franse opperbevelhebber Pichegru.

Het kasteel en de bijbehorende goederen en rechten werden in 1833 verkocht aan Andreas Joannes Ludovicus baron van den Bogaerde van Terbrugge, gouverneur van de provincie Noord-Brabant. Deze liet aan het oude gebouw allerlei verfraaiingen aanbrengen, bouwde er in oude stijl een bijna even groot gedeelte aan en vulde het met de meest uiteenlopende antiquiteiten. Zijn jongste zoons waren nog verwoeder verzamelaars; een hunner was de „baron van het testament". Deze baron van den Bogaerde had zich tevens de heerlijke rechten van Moergestel verworven, alsmede het kasteel De Nemelaer in Haaren. Dit kasteeltje dat zijn naam vermoedelijk dankt aan het riviertje dat er langs loopt en dat in vroeger tijden de Amer zou hebben geheten (oorspronkelijk heette het landgoed „Amerlaer") is van veel minder betekenis. Het goed bestond reeds in 13?? en werd evenals Heeswijk in 1387 leengoed, toen Jan de Rover het opdroeg aan Johanna van Brabant. Deze De Rover heeft waarschijnlijk ook het slot gebouwd, dat overigens nooit veel meer dan een door een gracht omgeven herenhuis is geweest. Ook dit kasteeltje zat boordevol antiquiteiten van de Van den Bogaerdes en ook hier mag, zoals gezegd, sinds 1891 niet gewoond worden. De testamentaire beschikking omtrent De Nemelaer is echter minder straf dan die inzake Heeswijk: in het testament staat vermeld, dat de bewindvoerder aan de erfgenamen kan toestaan, dit kasteeltje te bewonen. De huidige baron heeft daar nooit naar getaald: hij geeft de voorkeur aan de Heeswijkse bijgebouwen, die vermoedelijk heel wat gerieflijker zijn dan het Haarense kasteel, waarvan de verzamelingen naar Heeswijk zijn overgebracht en dat thans in staat van verval verkeert.

Wat Heeswijk betreft, wordt het testament tot op de huidige dag stipt nagekomen: de gazons van de kasteeltuin zijn keurig geschoren, de beplantingen vakkundig verzorgd. Dagelijks van het vroege voorjaar tot in de herfst kunnen bezoekers door de ruime zalen dwalen, waar de wanden bedekt zijn met schilderstukken en portretten; waar het zilver in de vitrines geregeld wordt gepoetst en waar de collecties Chinees en empire-porcelein nog compleet te bezichtigen zijn. Wat hier bijeen is gebracht is waarlijk uniek en van een bonte verscheidenheid: er is een zaal met rijk besneden Mechelse stoelen, een Venetiaanse kroonluchter en groen Japans behang vol bloemen en vogels; er hangen wapens vanaf de handboog tot primitieve geweren; er staat een uitstalkast met glaswerk in alle vormen en kleuren; de muren langs de trappen zijn bekleed met Delftse tegels, die voorstellingen bevatten van bijbelse taferelen en er is een slaapkamer met prachtige antieke kasten, betimmerde en met velours behangen wanden en een donker houten hemelbed. De meest verschillende voorwerpen staan in dezelfde zaal bijeen en de keuken is een van de weinige vertrekken die ongeveer in stijl zijn; maar in de grote zaal staat een moderne oliehaard in de middeleeuwse schouw en tussen de verzameling oude munten ligt een gloednieuw nikkelen dubbeltje......

Een schat van antiquiteiten bergt kasteel Heeswijk

Brits-Guyanen naar vliegeropleiding

BRITS GUyana — De eerste groep candidaten die naar het buitenland gezonden zullen worden voor hun opleiding tot piloten t.b.v. de burgerlijke luchtvaart binnenkort zal geselecteerd worden. In een publicatie van kortgeleden van de Guiana Diary, een overheids publicatie, wordt de achtergrond van dit nieuwe opleidingsprogramma gegeven, bij de aankondiging van een en ander. De Diary meldt „Het lid van de regering voor Verkeer en Vervoer en Openbare Werken heeft in 1956 besprekingen gevoerd met het Ministerie van Koloniën betreffende het ernstig tekort aan piloten in Brits Guyana en de moeilijkheid om hen op te leiden en in dienst te houden, in verband met het tekort aan piloten over de hele wereld. Na zijn terugkeer in Brits Guyana werden de bijzonderheden van een opleidingsplan uitgewerkt met het doel het aantal piloten van de B. G. Airways te versterken en een oplossing te vinden voor het probleem van het verkrijgen van geschikt gebreveteerd dienst-personeel". Krachtens desbetreffende bepalingen zullen beurzen worden verleend aan uitgekozen candidaten. Deze beurzen omvatten leergelden en overtocht heen en terug naar de opleidingsinrichtingen. Reis- en andere bijkomstige kosten, zoals uitrustingskosten, (voor warme kleding) zullen ook uitgekeerd worden. Wanneer zij de nodige vlieg-ervaring hebben opgedaan en kennis van vliegtuig-typen zullen zij in aanmerking komen voor een benoeming tot gezagvoerder. Een van de voorwaarden voor het verkrijgen van een beurs is, dat de candidaten accoord moeten gaan om gedurende een aantal jaren na hun aanvankelijke benoeming bij een luchtvaartmaatschappij, die de overheid zal aanwijzen, in dienst te blijven.

„Glansrede" van Prins Bertil

Stockholm. — Prins Bertil, de derde zoon van koning Gustaaf Adolf van Zweden, kreeg onlangs in Gothenburg een ovatie voor een ongewone toespraak. Op een bijeenkomst in scheepvaartkringen maakte de prins, de enige volwassen mannelijke vertegenwoordiger van het koninklijk huis naast de koning en daardoor overladen met maatschappelijke functies, zich ervan af met te zeggen: Ik veronderstel dat de meesten van U vandaag mijn toespraak bij de haven hebt gehoord, dus ik kan het kort maken — en natuurlijk heb ik verder niets meer over dit onderwerp te zeggen. Dit is, geloof ik, de zesde achtereenvolgende dag dat ik op een diner het woord moet voeren. Ik wil U wel vertellen, dat het waarachtig niet gemakkelijk is.

Russische basis op de Koerillen

Tokio. — De leiding van de Japanse inlichtingendienst heeft medegedeeld, dat de Sovjet-Unie begonnen is met de aanleg, op een der zuidelijke Koerillen (eilandengroep ten noorden van Japan), van een militaire basis, die even belangrijk zou moeten worden als de Amerikaanse basis op Okinawa.

De vroeger aan Japan toebehorende Koerillen vormen een twistpunt tussen de Sovjet-Unie en Japan. Japan heeft verleden jaar, tijdens de toen gevoerde Russisch-Japanse onderhandelingen, om teruggave van de Koerillen verzocht. Rusland heeft dit verzoek echter afgewezen.

— CUVOBO —
Officiele Mededelingen

WEDSTRIJDUITSLAGEN

(Competitie)

H Asiento 1 — Chinese Club	3—2.
D Olympia — Asiento A	1—3.
D Asiento B — Asiento A	0—3.
H Asiento 1 — Volleymasters	3—1.

WEDSTRIJDPROGRAMMA

COMPETITIE

Datum	Wedstrijden	Terrein	Uur	Scheidsr.
1 juli	D Kwick — Asiento A	Asiento	20.00	Morkos
1 juli	D Kwiek — Asiento C	Asiento	21.00	Volk
2 juli	H Asiento 1 — Aguilas	Asiento	20.00	
2 juli	H Sithoc — Chinese Club	Scharloo	20.00	
8 juli	H Asiento 1 — Asiento 2	Asiento	20.00	
10 juli	H Aguilas — Sithoc	(in de 5e set afgebroken)		

MEDEDELINGEN:

De Algemene Ledenvergadering wordt gehouden op MAANDAG 29 JULI as. Daarop vinden plaats:
a) verkiezing van het Bondsbestuur;
b) verkiezing van de Straf- en Protestcommissie;
c) Commissie van Beroep;
d) Financiële Commissie;
e) Reglementscommissie.
Kandidaten in te zenden vóór 16 juli as. bij het Secretariaat.

De vereniging M.L.D. heeft 15 mei verzocht zich uit de competitie te mogen terugtrekken wegens repatriëring van een groot aantal spelers en speelsters (15 mei).

De vereniging M.K.S. heeft verzocht zich uit de wedstrijden te mogen terugtrekken (17 juni).

REGLAMENTO DI WEGA DI VOLIBOL

(Continuacion)

CAPITULO 3

Oficialnan

REGLA 7

E oficialnan ta: 1. Un referee principal.
2. Un segundo referee.
3. Un contador.
4. A lo menos dos linesman.

REGLA 8

Referee principal

E referee principal mester ocupa un lugar na un di e extremonan di e net, di tal manera cu e parti di arriba di e net ta jega na altura di su cintura.
a. E ta dirigi wega y su decisionnan ta irrevocable.
b. E ta pará riba tur e oficialnan for di cuminsamento te na fin di wega. Esaki ta inclui tambe e tempu cu e wega ser suspendé pa un ratu pa un u otro motibo. E tin derecho di caba cu tur discusion, hasta ora cu reglamento no ta duna un descripcion mas aleu di esaki. E tin derecho di anula decisionnan di otro oficialnan, si e ta di opinion cu esakinan a equiboca nan.
Di acuerdo cu regla 4 e referee principal ta castiga violacionnan di hungadornan.

Observacion 1: Tur accion ta ser considerá como terminá na momento cu un referee fluit.

Observacion 2: Immediatamente despues di e senjal di fluit referee mester indica cu un man e team cu ta hanja e siguiente turno di serve y cu e otro man e sorto di e falta cometé.

COMENTARIO: E senjalnan obligatorio cu e referee principal mester aplica lo ser duná na cabamento di e reglanan aki.

HET BESTUUR.

Tussen neus en lippen

Ganzen zijn bijzondere dieren

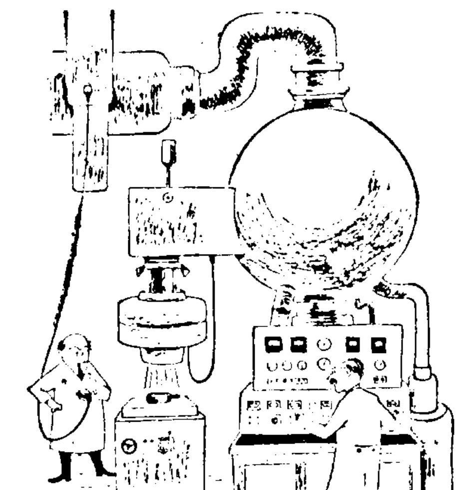
U kent toch het ganzenverhaal uit de oude geschiedenis? U weet toch, waarom de Romeinen eeuwenlang stenen en zilveren ganzenbeelden op hun Kapitool en op andere voorname gebouwen hebben laten prijken? Dat was omdat de ganzen, die in het jaar 390 voor Christus in de tempel van Jupiter werden gehouden, alarm maakten, toen in een nacht het Kapitool door de Galliërs werd bestormd — en aldus het Kapitool mitsgaders Rome voor ondergang behoedden. Sindsdien hebben steeds weer andere geleerden zich met de bijzondere eigenschappen van de ganzen bezig gehouden. Onlangs heeft een Amerikaanse professor na serieuze onderzoekingen uitgemaakt, dat de ganzen de voorzichtigste aller voetgangers zijn, voorzichtiger dan de mensen. Het gebeurt maar zelden, dat een gans wordt overreden — aldus de professor — en dan ligt het in negen van de tien gevallen niet eens aan de gans. Een andere professor, ook al weer een Amerikaan, kwam na andere proefnemingen tot de conclusie dat de ganzen de enige dieren zijn, die — weliswaar slechts gedurende enkele ogenblikken — een temperatuur kunnen weerstaan van 100 graden onder nul. Al langer is bekend, dat strijdkrachten — vroeger en ook nu nog — er bij hun wachtposten ganzen op na houden. De ervaring heeft geleerd, dat de ganzen betere wachtdieren zijn dan honden. Ze geven eerder een juister alarm. Dat deze schone verhalen niet altijd opgaan ondervond de eigenaar van een landhuis in Engeland, die twee ganzen als „bewakingspersoneel" in dienst nam. Drie dagen voor Kerstmis, verleden jaar, waren de ganzen verdwenen en vond de man een briefje in zijn brievenbus, waar op stond: Bedankt voor de kostelijke kerstbout.

Ook een manier

Een van de merkwaardigste advertenties, die de wereldpers ooit heeft vertoond, stond onlangs in een dagblad in Barcelona. De annonce luidde: Biedt zich aan: intelligente, zeer beschaafde dienstbode. Ik zoek een gezin zonder kinderen. De echtelieden moeten nietternin beschaafd zijn. Ze moeten kunnen praten over wetenschap en kunst en dienen een goede gezondheid te genieten. Ik geef de voorkeur aan een huis buiten Barcelona, op de met dennebossen bedekte heuvels, tot een hoogte van 6 tot 800 meter. Ik kan niet koken. Ik stel het op prijs, dat de huisvrouw dat zelf doet. Ze kreeg één brief. Een psychiater deelde mede, op welke dagen hij zitting had.

Atoomwijn

Om de wereld ervan te overtuigen, dat de Russen het goed menen met al hun nobele strevingen tot het gebruik van atoomenergie voor vreedzame doeleinden, heeft Moskou onlangs bekend gemaakt, dat het de Russische geleerden is gelukt om via atoomenergie jonge wijn in oude te veranderen. Goede wijn heeft zonder toepassing van atoomenergie jaren nodig om te

„rijpen", moet u weten, doch radio Moskou heeft bericht, dat Georgische geleerden proefondervindelijk hebben vastgesteld, dat jonge wijn door bestraling met gammastralen in enkele dagen in oude wijn kan worden veranderd. Of die oude wijnen smaken, of ze überhaupt te drinken zijn, heeft Moskou er niet bij verteld.

Benzine-revolutionair

Zurich. — Een onafhankelijke maatschappij, eigendom van een Zwitserse multimiljonair, Gottlieb Duttweiler, is begonnen benzine te verkopen tegen de laagste kleinhandelsprijs, die sedert de tweede wereldoorlog is voorgekomen.

De grote maatschappijen handhaafden hun prijzen op 50 centimes per liter, maar de maatschappij van Duttweiler bood benzine aan tegen 46 centimes in Bazel en Ticino en tegen 47 centimes in de rest van het land. Zijn maatschappij heeft nog niet veel laadstations, maar zijn benzineverkopen zijn toch wel zo groot, dat hij er in het verleden reeds verscheidene malen in geslaagd is de grote oliemaatschappijen te dwingen haar prijzen te verlagen.

Dutweiler financiert de bouw van een olieraffinaderij in Duitsland, waardoor naar verwachting zijn concurrentie voor de grote maatschappijen op de Zwitserse markt nog groter zal worden.

ENGELAND biedt NIGERIA onafhankelijkheid aan

Londen. — Engeland heeft onder bepaalde voorwaarden zijn grootste kolonie, Nigeria, onafhankelijkheid aangeboden. Een datum wil het echter nog niet noemen, zo wordt van Nigeriaanse afgevaardigden naar de constitutionele conferentie in Londen vernomen.

Nigeria wil in 1959 onafhankelijk worden. De drie regionale premiers van de kolonie zijn teleurgesteld over de Britse voorwaarden en over het feit, dat er geen datum wordt vastgesteld.

— Professor Josip Vidmar, leider van een Zuidslavische delegatie, die een bezoek van drie weken aan communistisch China heeft gebracht, verklaarde bij aankomst te Hongkong dat Zuid-Slavië en de Chinese volksrepubliek een culturele overeenkomst hebben afgesloten.

TOM POES en de WRAAKGIER

2912. Heer Bommel en de oude Kriegel vervolgden hun tocht naar het slot Bommelstein en geraakten zodoende al gauw buiten de stad.

Nu wilde het geval, dat de ambtenaar eerste klasse, Dorknoper, aan de kant van de weg doende was met het vervullen van zijn plicht. Er was namelijk door de landbouwer Slobbersma een varkenshok gebouwd zonder dat daar door de overheid een vergunning voor was verleend — en dat gaat natuurlijk niet aan.

„Dat gebouwtje moet afgebroken worden", sprak de beambte streng. „We moeten de wetten naleven, want orde moet er zijn. Ik sommeer U om dit optrek te ontruimen en......"

„Niks te sommeren", zei de boer grimmig. „Dit is mijn land en dit is mijn hok. Zelf gebouwd van mijn eigen planken. Ga van mijn erf, mooie meneer!"

„Ik doe slechts mijn plicht", hernam de heer Dorknoper waardig. „Achter gindse boom heb ik een paar agenten van politie doen postvatten. Ik hoop echter, dat we dit zonder de sterke arm kunnen regelen......"

„Dreigen hè?" riep de landbouwer nu driftig. „Sterke arm, hè! Hier heb je een sterke arm!"

Met deze woorden gaf hij de vreedzame ambtenaar een duw zodat die dreunend op de grond belandde.

„Haba! Kijk eens even!" riep de oude Kriegel naderbij tredend. „Dit kan goed worden. Wacht eens, Bommel!"

„Nee", zei heer Ollie. „Dit zijn onze zaken niet. Een heer bemoeit zich niet met dit soort dingen, als U begrijpt wat ik bedoel".

„Een ogenblikje", zei de ambtenaar Dorknoper, die moeilijk overeind kwam. „Wat bedoelt U? Wat kan goed worden"?

„De bewraking natuurlijk!" riep de grijsaard. „Je gaat je toch zeker wreken? Je laat dit toch niet op je zitten? Of ben je ook een van die zwakkelingen die de gemeentereininging sturen en alles in een boekje schrijven?"

ARUBA herdenkt 10-JARIG bestaan van RECLASSERING

Pater de Valk over ups and downs van MOEILIJKE reclasserings-arbeid

Oranjestad. — Ter gelegenheid van het feit dat tien jaar geleden de georganiseerde reclassering op Aruba voor het eerst ter hand werd genomen, werd gisteren in het Aruba Juniors stadion een openbare bijeenkomst gehouden. Onder de weinige aanwezigen zagen wij behalve de bestuursleden van de stichting en ere-voorzitter mr. L. C. Kwartsz, Gedeputeerden E. Petrona en J. P. Croes, eilandraadsleden E. Vinck, en W. van Wijngaarden, de Officier van Justitie mr. J. R. Bouwer, de Frère Directeur, mr. F. Hartong, mej. Berkley, de heer Nagtegaal en de heer H. A. Kemmink.

Gezaghebber Kwartsz hield een korte inleiding waarin hij wees op het grote nut van de reclassering en de noodzaak om voortdurend de aandacht van het publiek te blijven trekken, omdat helaas niet ieder mens een natuurlijke drang heeft om de medemens te helpen.

Spreker getuigde van de grote economische vooruitgang en de economische opbloei, die vele zegeningen bracht, maar tegelijkertijd het toenemen van grote sociale ellende in de hand werkte. Met het toepassen van de strafwet alleen kan men geen oplossing vinden. Straf zonder liefde is volkomen zinloos. Een van de taken van de reclassering is om met liefde voor de medemens de zwakkeren te helpen het juiste spoor terug te vinden.

Tien jaar

Vervolgens gaf de voorzitter van de stichting, de **Z. E. Pater A. C. de Valk O.P.** een overzicht van de tien jaren reclasseringsarbeid op Aruba. Spreker vertelde over het aarzelende begin, doordat het zo moeilijk bleek begrip voor de idealen en doelstellingen bij het publiek te vinden. Velen waren het werk zelfs vijandig gezind, omdat zij in reclassering, geheel ten onrechte, een premie zagen op de misdaad.

Toch besloten een aantal mannen met groot verantwoordelijkheidsbesef, onder voorzitterschap van de heer Wim F. M. Lampe om tot oprichting van een afdeling over te gaan. Reclassering werd aanvankelijk gekoppeld aan de kinderbescherming. Naarmate men voortging bleek het terrein zich voortdurend uit te breiden. De rechter begon steeds veelvuldiger gebruik te maken van de diensten van de stichting en wel voor het uitbrengen van rapporten over jeugdige ontspoorden.

In 1947 werden op deze wijze een zevental voorlichtingsrapporten opgemaakt. Het aantal rapporten nam met de jaren sterk toe en zo ging het ook met de andere aspecten van het werk. Voor het bestuur werd de taak dan ook al spoedig te zwaar. Er werden verzoeken om subsidie bij de overheid ingediend, toen bleek dat de vrijwillige bijdragen van het publiek onvoldoende bleken om het werk goed aan te pakken.

Bovendien was de hulp van een deskundige, betaalde kracht al spoedig onontbeerlijk. Toch kon men pas overgaan tot het benoemen van een ambtenaar, toen eindelijk, nadat de aanvragen vele malen waren gestrand, de overheid er in 1950 toe overging om voor de eerste maal subsidie te verlenen. Een ambtenaar werd aangesteld en sindsdien kon het werk zich goed ontplooien. Dat blijkt uit de enorme toename van het aantal uitgebrachte rapporten, dat blijkt ook uit het archief van de stichting.

De steun van particulieren bleef helaas nog altijd onvoldoende. Sterk deed intussen ook de behoefte zich gevoelen aan adequate instellingen om de ontspoorden of die dreigen het verkeerde pad op te gaan, op te vangen. Op Curaçao heeft men weliswaar tal van gestichten, maar het overbrengen van Arubaanse jongeren heeft meestal grote nadelen. Bovendien zijn de Curaçaose gestichten gewoonlijk overvol, zodat er ook daar meestal niet geholpen KAN worden.

De stichting zag zich en zijvert daarom vrijwel sinds haar oprichting voor het oprichten van geschikte instellingen. Zij heeft daarbij succes gehad ten aanzien van een eerste tehuis voor meisjes, dat onder leiding van de Zusters van Bethanië zulk zegenrijk werk verricht. Onvervulde wensen blijven voorlopig nog een jeugdgevangenis en tehuizen voor jongens.

In de loop der jaren werd door de overheid ook een begin gemaakt met het B.L.O. voor achter gebleven kinderen. Jammer is het daarbij dat er nog altijd geen leerplichtwet bestaat, waardoor vele kinderen door wanbegrip van de ouders niet van deze instelling profiteren.

Met financiële steun van de Lago konden twee Arubaanse jongens worden geplaatst in het opvoedingsgesticht Valkenheide in Nederland. Hoe dankbaar de stichting hiervoor ook is, meent zij dat ook deze oplossing verre van ideaal is.

Tegenwerkende factoren zijn verder de veelal slechte woning toestandep, het drankmisbruik der ouderen, en de georganiseerde prostitutie.

Wat dit laatste betreft was geruime tijd een verbetering te constateren, totdat zeer onlangs deze vreselijke mensonterende vorm van prostitutie de kop weer opstak, waardoor veel, dat moeizaam en langzaam tot stand komt in één slag verloren ging en er in het algemeen van een nieuwe afbrokkeling op sociaal en zedelijk terrein kan worden gesproken.

Om technisch-organisatorische redenen werd., op initiatief van de stichting, enige jaren geleden besloten de kinderbescherming in een aparte stichting onder te brengen.

Pater de Valk memoreerde vervolgens dat er ook enige lichtpunten zijn in de geschiedenis van de stichting. Zo noemde hij de grote activiteit van de sportbond, wiens werk niet genoeg valt te prijzen, het al eerder genoemde voogdij tehuis van de Zusters van Bethanie waar thans 45 en binnenkort 60 kinderen worden ondergebracht. Verder dient met ere te worden genoemd het gouvernements opvoedingsgesticht te Curaçao, dat geleid wordt door de Broeders van Dongen.

De Arubaanse technische school moet voor de opvoeding van de jeugd als een groot winstpunt worden genoemd, zowel als het feit dat te St. Nicolaas en te Oranjestad speciale recherche afdelingen werden ingesteld voor jeugdige personen. Het personeel van deze afdelingen vat haar taak zeer ernstig op en toont bereid te zijn, waar mogelijk, ook in ruimer zin de jeugd te willen helpen. Genoemd dienen verder te worden de commissie tot bestrijding van den de commissie tot bestrijding van het kwaad door alcoholmisbruik en de afdelingen van de A.A., de Stichting voor de bevordering van de geestelijke volksgezondheid, het nog jeugdige crèche instituut Casa Cuna Progreso, en de bouw van een groot aantal volkswoningen.

Op Brakkeput Ariba te Curaçao vonden een twintigtal Arubaase jongelieden een onderkomen, een feit waarvoor de stichting zeer dankbaar is, al blijft zij van gevoelen dat eigen gestichten, in eigen omgeving hoogst wenselijk blijven.

Al met al kan gezegd worden dat er in de afgelopen tien jaar wel het een en ander bereikt werd, maar dat er een zo groot arbeidsveld is, dat de moeilijkheden voor de tweede tien jaar zeker niet minder zullen zijn. Het werk van de stichting blijft, door het ontbreken van de nodige hulpmiddelen voorlopig nog als een druppel op een gloeiende plaat.

Wat de organisatie van de stichting betreft vertelde Pater de Valk, dat de eerste voorzitter, W. F. M. Lampe later werd opgevolgd door de heer J. A. F. Spit, die op zijn beurt werd afgelost door Pater de Valk.

De heer A. P. van Vuurden is thans penningmeester, in de vacatures voor vice-voorzitter en secretaris moet nog worden voorzien.

Bestuursleden zijn verder Mejuffrouw Annie C. Eman, en de heren J. J. Maduro, H. Gottfried, dr. J. B. M. van Ogtrop, Jan H. Beaujon, J. J. P. Oduber.

Spreker wees tenslotte nog op een probleem dat de laatste tijd weer urgent is geworden en wel de werkverschaffing voor jongeren. Nu de oliemaatschappijen, wat de personeelsvoorziening betreft verzadigd blijken te zijn, dient men zich te beraden op wat gedaan moet worden voor diegenen die aanstonds niet of slechts zeer moeilijk in het arbeidsproces kunnen worden ingeschakeld. Het betreft hier een probleem van de eerste orde, dat een zorgvuldige studie vereist. Pater de Valk besloot zijn overzicht met een klemmend beroep op een ieder om het werk van de stichting in breder kring uit te dragen, opdat het financieel zowel als moreel door een bredere sector van onze samenleving wordt geschraagd.

Na dit overzicht werd een zeer boeiende film over het leven van dr. Albert Schweitzer vertoond, welke door de aanwezigen met grote belangstelling werd gevolgd.

Het ligt in de bedoeling om de film ook in de buitendistricten te vertonen en dan tevens ook daar de aandacht te vragen voor het werk van de reclassering.

Geslaagd

Oranjestad. — Uit Nederland werd bericht ontvangen dat Grace Leonora de Cuba van Ponton 77 in Voorschoten slaagde voor het eindexamen M.M.S. Met haar slaagde ook Jane de Cuba, dochter van de heer en mevrouw Jossy de Cuba. Binnenkort komt Grace met vakantie naar Aruba en later zal zij voor verdere studie weer naar Nederland gaan. Jane blijft nog enige tijd in Nederland en gaat nu meteen verder leren voor analyste.

Onze gelukwensen voor geslaagden en hun ouders.

Uit het politierapport

Oranjestad. — Een vijf en twintigjarige presteerde het, ter hoogte van Rooi Hundo van zijn fiets te vallen en daarbij zijn elleboog ernstig te beschadigen. Dr. de la Fuente verleende eerste hulp. De man moest daarop naar het hospitaal worden overgebracht.

OP SINT NICOLAAS werd weer een fiets gestolen. Een goede raad: zet er een slot op....

EEN BRANDLUCHT in een perceel aan de Helfrichstraat, deed de politie besluiten de deur te forceren. Het brandje was snel geblust. Het bleek n.l. dat de bewoonster een kip aan het braden was en vergeten had het vuur te doven, toen zij voor langdurig bezoek uitging. De kip was verkoold.

ASSISTENTIE van niet welkome vorm leverde een beschonken heer, die de politie de taak wilde verlichten door op zijn wijze het verkeer te regelen. Hij werd ter ontnuchtering ingesloten.

FOEI, zeggen wij tot twee zwagers, die het met elkaar te kwaad kregen en dusdanig toetakelden dat een een wonde onder het oog en striemende verwondingen op de rug kreeg. De politie mengde zich in deze familie affaire.

LAF, dubbel laf is de man of jongen die gisteren en etenswaar roofde van een 89 jarige vrouw.... De dader(s) wordt opgespoord, maar zal intussen zeker niet rustig slapen....

EEN DODE MAN, kwam men bij de politie melden.... een dode man achter de ice-plant. Gelukkig bleek dat niet het geval te zijn. Een man die eerst gefeest had, was later door onbekenden met stenen gegooid en neergeslagen. Hij werd naar het hospitaal overgebracht....

Examen machineschrijven

Oranjestad. — Op het zaterdag j.l. gehouden examen voor Machineschrijven, Diploma A, 150 aanslagen per minuut, slaagden van de 31 candidaten de volgende 28 dames en heren:

De dames Maria de Cuba, Willy Dirkmaat, Margarita Dirksz, Lucilla Evertsz, Blanca Fingal, Fridoline Fingal, Cornelia v.d. Hilst, Helen Hoo, Glenda Mansur, Beatrice Martijn, Anna Martinus, Elly Stegeman, Lydia Tromp, Jesucita Wild.

De heren: Henk Chai, Henry de Cuba, Edgar Boekhoudt, Theo v.d. Hilst, Hugo Kock, Everardo Laclé, Francisco Maduro, Juan Maduro, John Mansur, Andres Ridderstaat, Harold Rosenstand, Raymundo Vrolijk, Wilbert Wever, Frank Williams.

De geslaagden zijn leerlingen van de cursussen van het St. Maria College, het St. Filomena College en het St. Dominicus College. Aan allen van harte proficiat!

Oppositie in Ghana wil munten met beeltenis van Koningin Elizabeth

Londen. — De oppositie in de onlangs gestichte onafhankelijke staat Ghana, de voormalige goudkust, die deel uitmaakt van het Britse gemenebest, heeft bezwaren geuit tegen het uitgeven in Ghana van munten en postzegels met de beeltenis van de minister-president, dr. Nkrumah. Zij wil in de plaats daarvan de beeltenis van koningin Elizabeth gebruikt zien, aldus meldt de Londense „Times".

De leider van de oppositie, dr. Bosia, heeft op een door de premier in een Londens blad gepubliceerd artikel geantwoord met een verklaring waarin uiting wordt gegeven over bezorgdheid omdat de premier in zijn artikel de mening verdonkigt dat het volk van Ghana zo dom is dat het niet begrijpen kan dat het onafhankelijk is wanneer het niet de beeltenis van dr Nkrumah op munten en postzegels ziet, niet zijn standbeeld in een straat van Accra kan aanschouwen en hem niet in het kasteel, de voormalige gouverneursresidentie, ziet wonen.

De oppositie, aldus de verklaring van dr Bosia, ziet in deze dingen een bevordering van de persoonsverheerlijking welke gemeen is aan dictatuur en communisme. Dit alles was niet de wens van het volk. De oppositie tekent hiertegen protest aan. „De democratieën in het gemenebest, aldus de verklaring, zullen willen aannemen, dat de oppositie gronden heeft voor haar beschuldiging dat dr. Nkrumah, wanneer hij de kans ertoe zou krijgen, met zijn partijgangers een dictatuur in Ghana zou vestigen".

Geen Brits volkslied meer in GHANA

Accra. — De minister zonder portefeuille van het Nieuwe dominion Ghana, Baako, heeft in de nationale vergadering gezegd, dat het Britse volkslied voortaan bij geen enkele gelegenheid in Ghana meer gebruikt zal worden. Het "God Save the Queen" was het volkslied van het verenigd Koninkrijk, aldus de minister.

Volgens de minister van financien, Ghedem, volgt Ghana in deze het voorbeeld van Zuid-Afrika, Ceylon en andere landen.

Reuter tekent bij dit bericht aan, dat het volkslied van Ghana wel reeds gespeeld wordt, maar dat de tekst daarvan nog niet bekend gemaakt is.

OLIEBUISLEIDING

Santiago. — Drie oliemaatschappijen hebben een nieuwe maatschappij opgericht voor het aanleggen van een oliebuisleiding tussen de raffinaderij concon bij Valparaiso naar Santiago de Chile voor het vervoeren van benzine, kerosine en dieselolie. De nieuwe maatschappij heeft een kapitaal van 1,5 miljard pesos.

Hiervan wordt 720 miljoen pesos verschaft door de Compañia de Petroles de Chile, 390 miljoen pesos door de Empresa Nacional de Petroleo-ENAP- en 390 miljoen pesos door de Esso.

Amerikaans Tourisme in Europa

Washington. — Blijkens een bekendmaking van het Amerikaanse departement van handel hebben in 1956 in totaal 521.000 Amerikanen Europa en het gebied van de Middellandse zee bezocht, waar zij tezamen 473 miljoen dollar uitgaven.

Het meeste profiteerde Italië van het Amerikaanse bezoek. Dit land werd bezocht door 300.000 Amerikanen, die er 94 miljoen dollar besteedden. Frankrijk ontving 8 miljoen dollar van 300.000 Amerikaanse bezoekers en in Engeland gaven 279.000 Amerikanen tezamen 82 miljoen dollar uit.

Ongeveer 13 procent van het totale aantal Amerikaanse bezoekers kwamen voor zaken naar Europa, terwijl ongeveer een kwart van de reizigers voor familiebezoeken kwam. Ruim de helft van de Amerikaanse bezoekers bestond uit vakantiegangers.

FEDERATIE VAN WERKGEVERS

Jamaica. — De Jamaicaanse Federatie van Werkgevers, die bijna alle sectoren van de industrie en handel van het eiland omvat, werd op 5 mei formeel opgericht te Kingston. De doelstellingen van de federatie zijn het verstrekken van statistische en voorlichtingsdiensten, alsmede advies aan werkgevers en werkgeversorganisaties en daardoor alle beroepsverenigingen en werkgevers te helpen, hun arbeidsverhoudingen en -onderhandelingen, op het hoogste procedureel niveau te voeren met kennis van zaken, en op een wijze die strookt met de aanhoudende vooruitgang en ontwikkeling van de industrie daartelande. De federatie, zo wordt begrepen, zal niet in arbeidsgeschillen bemiddelen, noch daarin enige rol spelen, maar het zal wel erkenning als een vakorganisatie aanvragen, krachtens de wet op vakorganisaties.

Imperialisme en kolonialisme

Londen. — De premier van Pakistan heeft in antwoord op vragen verklaard, dat het optreden van de Sovjet-Russische strijdkrachten in Hongarije, in oktober 1956, „het meest opvallende voorbeeld van imperialisme en kolonialisme is, dat wij hebben aanschouwd".

Hij voegde hieraan toe: „Ik ben van het begin af aan van mening geweest, dat het onderdrukken van de wensen van het Hongaarse volk door Russische militairen en misdaad is geweest tegen de mensheid en een schending van alle beginselen, waarbij ervan wordt uitgegaan, dat de landen elkaar op eerlijke wijze dienen te behandelen".

LANDSVERORDENING op de uitoefening der geneeskunde

Willemstad. — In het Voorlopig Verslag op de landsverordening, regelende de uitoefening van de geneeskunde, werd opgemerkt: Gelijk de Memorie van Toelichting vermeldt, is bij verschillende gelegenheden door de Regering toegezegd, dat de zo noodzakelijke herziening en modernisering van de Antilliaanse gezondheidswetgeving ten spoedigste ter hand genomen zou worden.

Het heeft dan ook algemeen tot voldoening gestemd, dat thans met de indiening van het onderhavige ontwerp daadwerkelijk een begin van uitvoering is gemaakt ten aanzien van de verwezenlijking van evenbedoelde toezegging. Het vertrouwen werd uitgesproken, dat de Regering het niet bij dit ene onderdeel zal laten, doch het onderhavige ontwerp spoedig zal doen volgen door verdere voorstellen tot aanpassing van onze gezondheidswetgeving aan de normen en eisen van de moderne tijd.

Enkele leden merkten in aansluiting op het voorgaande op, dat inmiddels vooral een wijziging van de verordening regelende de uitoefening van de artsenijmengkunst een punt van grote urgentie is geworden. Het is de leden aan het woord nl. bekend, dat sedert enige tijd vele plaatselijke apotheken zich steeds meer inlaten met de verkoop van boeken, tijdschriften, sterke drank e.d. — artikelen dus, die met het apothekersbedrijf niets uitstaande hebben — dan met de verkoop van medicijnen. Dat dit niet strookt met het doel, welke voorzit bij het afgeven van een vergunning voor het openen van een apotheek, behoeft wel geen betoog. Daar de verkoop van deze artikelen na de sluitingstijd van andere zaken kan plaats vinden, is hier bovendien sprake van oneerlijke concurrentie. Gaarne zou de mening van de Regering ter zake worden vernomen, alsook welke maatregelen, al dan niet wettelijke, zij zich voorstelt te nemen.

Ofschoon toegejuicht wordt, dat de bepalingen van het onderhavige ontwerp grotendeels zijn overgenomen uit de Wet regelende de uitoefening der Geneeskunst (Staatsblad van 2 juni 1903 nr S 148), waardoor een regeling verkregen wordt, welke in de loop der jaren in Nederland zijn waarde bewezen heeft, wordt anderzijds betreurd, dat niet van de gelegenheid gebruik is gemaakt om in het ontwerp de uitgebreide jurisprudentie, welke zich bij de praktische toepassing van genoemde wet heeft ontwikkeld, te verwerken.

De vrees, dat men anders tot op zekere hoogte een sprong in het duister zou doen, is niet geheel van grond ontbloot. Gaarne zou ter zake dan ook het inzicht der Regering vernomen worden.

Ofschoon men in het algemeen waardering heeft voor het streven van de Regering om bepaalde in het buitenland behaalde diploma's in de Antillen te erkennen, verklaarden enkele leden niet te kunnen nalaten tot grote voorzichtigheid en zelfbeperking aan te manen. In de eerste plaats dient voorkomen te worden, aldus de leden aan het woord, dat getuigschriften, welke niet voldoen aan de normen, welke ter zake in Nederland en in de Antillen gelden en hebben gegolden, gelijk gesteld worden met Nederlandse diploma's. Voorts dient er nauwkeurig op toegezien te worden, dat in principe niet afgeweken wordt van de reciprociteitsgedachte, terwijl in de gevallen, dat afwijking niettemin onvermijdelijk zal zijn, zulks alleen zal mogen gelden ten aanzien van personen van Nederlandse nationaliteit, met of onderscheiding uiteraard, dat aan landskinderen voorrang dient te worden verleend.

Tenslotte zal tot het uiterste vermeden dienen te worden, dat de thans te introduceren erkenning van buitenlandse diploma's en de toelating tot de uitoefening van de medische praktijk alhier zal verworden tot een zodanige toestand, dat personen met een onvoldoende opleiding — landskinderen niet uitgesloten — zich als medici in de Antillen zullen kunnen vestigen. De leden aan het woord willen het vorenstaande ernstig in de aandacht van de Regering aanbevelen en gaarne worden ter zake de nodige toezeggingen tegemoet gezien.

Gelijk de Memorie van Toelichting aan het slot van de 2e alinea vermeldt, dient „het achterwege laten van de eis van toelating door de Gouverneur voor de uitoefening der geneeskunde, welke eis artikel 2 der huidige verordening stelt" als een der voornaamste wijzigingen, welke met het onderhavige ontwerp beoogd worden, te worden beschouwd. Gaarne zou, mede met het oog op het in de vorige alinea naar voren gebrachte, vernomen worden welke faktoren gegolden hebben bij de overweging om de hierbedoelde bepaling uit het onderhavige ontwerp weg te laten.

Onder verwijzing naar het gestelde in de derde alinea van de Memorie van Toelichting werd voorts de vraag gesteld wat hier verstaan dient te worden onder „de tegenwoordige omstandigheden", terwijl tevens gaarne een opgave zou worden ontvangen van het aantal in diezelfde alinea bedoelde aanvragen, dat in de loop van de laatste 2 jaren is ingediend, een en ander met vermelding van de nationaliteit der betrokkenen, alsmede de onderwijsinrichting, alwaar de studie heeft plaats gevonden. Voorts zou met betrekking tot de term „een erkende buitenlandse bevoegdheid", voorkomende in dezelfde alinea, gaarne mededeling ontvangen worden omtrent de instantie, door welke die bevoegdheid erkend zal moeten zijn.

Onder verwijzing naar hetgeen eerder in deze beschouwingen naar voren is gebracht met betrekking tot de aanpassing van de Antilliaanse gezondheidswetgeving aan de Nederlandse, werd de opmerking gemaakt, dat in het onderhavige ontwerp een bepaling gemist wordt op het gebied van de medische ethiek, t.w. een verbod aan praktizerende medici om er een eigen apotheek op na te houden. De bepaling is voor wat betreft de Nederlandse wetgeving opgenomen in artikel 9 van de Wet regelende de uitoefening van de geneeskunst.

Gelijk blijkt uit het slot van de algemene beschouwingen der Memorie van Toelichting is de Regering bij de samenstelling van het onderhavige ontwerp uitgegaan van de premisse, dat ten tijde van de aanneming van dit ontwerp de eveneens bij de Staten aanhangige nieuwe regeling inzake de toelating en uitzetting het Publikatieblad zal hebben bereikt. Een der konsekwenties van de aanneming van laatstbedoeld ontwerp in de aangeboden vorm zal alsdan zijn, dat de beslissing omtrent de toelating van medici geheel en al tot de competentie van de Gezaghebber zal komen te behoren, terwijl het toch ongetwijfeld wenselijk zal zijn, dat een medische instantie met betrekking tot dergelijke toelatingen haar stem moet kunnen doen gelden. Met dit laatste is evenwel in het ontwerp geen rekening gehouden. Wat zal de Inspecteur van de Volksgezondheid immers anders kunnen doen dan het bewijs van bevoegdheid van de betrokken medicus viseren? Gemist wordt dan ook een bepaling, welke de — politionele — toelating door de Gezaghebber afhankelijk stelt van een voorafgaande toelating door een daartoe aan te wijzen medische instantie. Gaarne zou hieromtrent het inzicht van de Regering worden vernomen.

De vraag werd tenslotte gesteld of ten aanzien van het onderhavige ontwerp het advies is ingewonnen van de „Medische Vereniging" in de Antillen, een organisatie van medici, die zeker bereid zal zijn ten deze mede te werken en die ongetwijfeld gezegd kan worden deskundig te zijn in de onderhavige aangelegenheid.

Tevens zou gaarne vernomen worden wanneer de inwerkingtreding kan worden tegemoet gezien van de landsverordening van de 4e maart 1957 houdende regeling van de tuchtrechtspraak over personen, die geneeskunst uitoefenen, zomede over apothekers, opgenomen in P.B. 1957 nr 30.

Het Rifstadion en de komende kampioenswedstrijden

Aan tribune en gebouwen is hard gewerkt

Willemstad. (GdJ). — Over het Rifstadion is er in de loop der jaren veel commentaar geleverd. Volgens velen heeft het nooit aan het doel beantwoord, men verwenst de tribune en zegt dat het op een of ander ogenblik met al zijn duizenden belasters naar beneden zal storten. Dit zei men ook bij de komst van H. M. de Koningin Juliana, doch er gebeurde niets. Kwajongens hebben de tribune in de loop der jaren behoorlijk beschadigd, terwijl ook verschillende generaties witte mieren zich aan het tribunehout hebben tegoed gedaan.

Ook over het speelveld zijn vele klachten gehoord; namelijk dat het een schande is, dat na een hevige regenbui dit veld onbruikbaar moet zijn, terwijl de meeste critici beweren, **dat dit euvel moet worden verholpen**, vooral in verband met de komende kampioenschappen

Had ons Rifstadion in de loop der jaren zijn slechte dagen, de dagen waarop het veel kritiek moest ontvangen van het publiek, de dagen, waarop de baldadige jeugd schade toebracht aan de tribune en misschien ook de houten poorten.... als wij thans een blik werpen op ons Stadion, beginnen wij toch een beetje trots te worden.

De tribune heeft nu namelijk ook een levendig groene kleurtje gekregen, terwijl de zwarte donkere holen in het binnenste van de tribuneromp zijn omgebouwd in behoorlijke helder verlichte toiletten met crème wandtegels. Ook de kleedkamers zullen geen plaats meer innemen onder de tribunes, doch aan weerszijden van het speelveld, tegen het stadionmuur.

De spelers zullen in de toekomst direct van het veld in de kleedkames kunnen en omgekeerd. Boven een dezer kleedkamers zal een verdieping worden gebouwd voor de persmensen en radioverslaggevers.

Deze localiteit zal aan de voorkant geheel uit glas bestaan, zodat de verslaggevers van binnenuit een duidelijk en ruim overzicht kunnen behouden op het speelveld.

In de loop der jaren zijn er verschillende verbeteringen aan het Rifstadion aangebracht, zoals nog voor kort, de verhoging van de buitenmuur en het plaatsen van de hekken aan de tribune- en staanplaatskant.

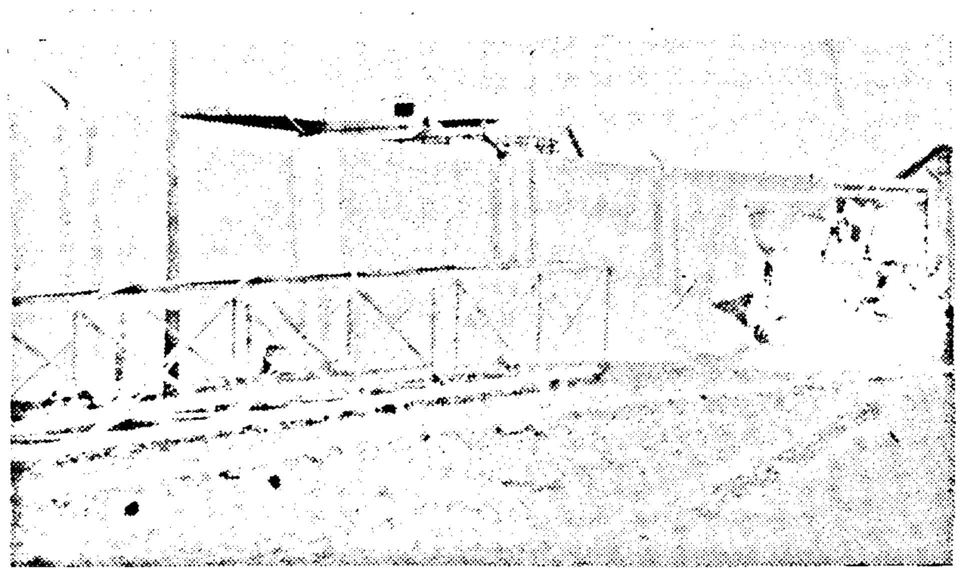
De verhoging van de stadionmuur **is niet afdoend gebleken om het overklimmen door kwajongens te voorkomen en er moet iets anders op gevonden worden om dit euvel te bestrijden.** Stalen punten op de muurranden naar beide kanten uitstekend, gecombineerd met een drastischer optreden van de politie zullen hierin effectiever werken en het overspringen voorgoed uit de wereld helpen. Ook aan de verlichting is er gedacht, en er zijn reeds drie masten aangekomen, die voornamelijk werden besteld voor het spelen van baseballwedstrijden bij avond. Met het opstellen van drie extra masten is men momenteel bezig.

Het Speelveld.

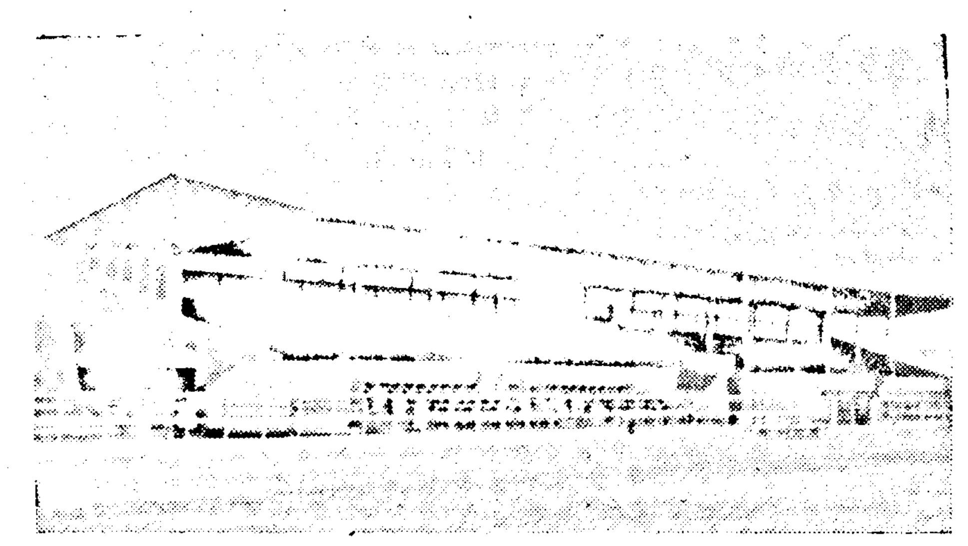
Alléén aan het speelveld is tot nu toe niets gedaan. Wij weten niet of men nog van plan is hieraan verbetering te brengen in verband met de komende kampioenschappen.

Wij zouden gaarne adviseren, dat mocht men werkelijk plannen hebben het speelveld te bewerken, zulks zo spoedig mogelijk te doen, zodat onze spelers nog enige weken voor de aanvang van de Spelen de kans zal worden geboden met het nieuwe terreindek kennis te maken.

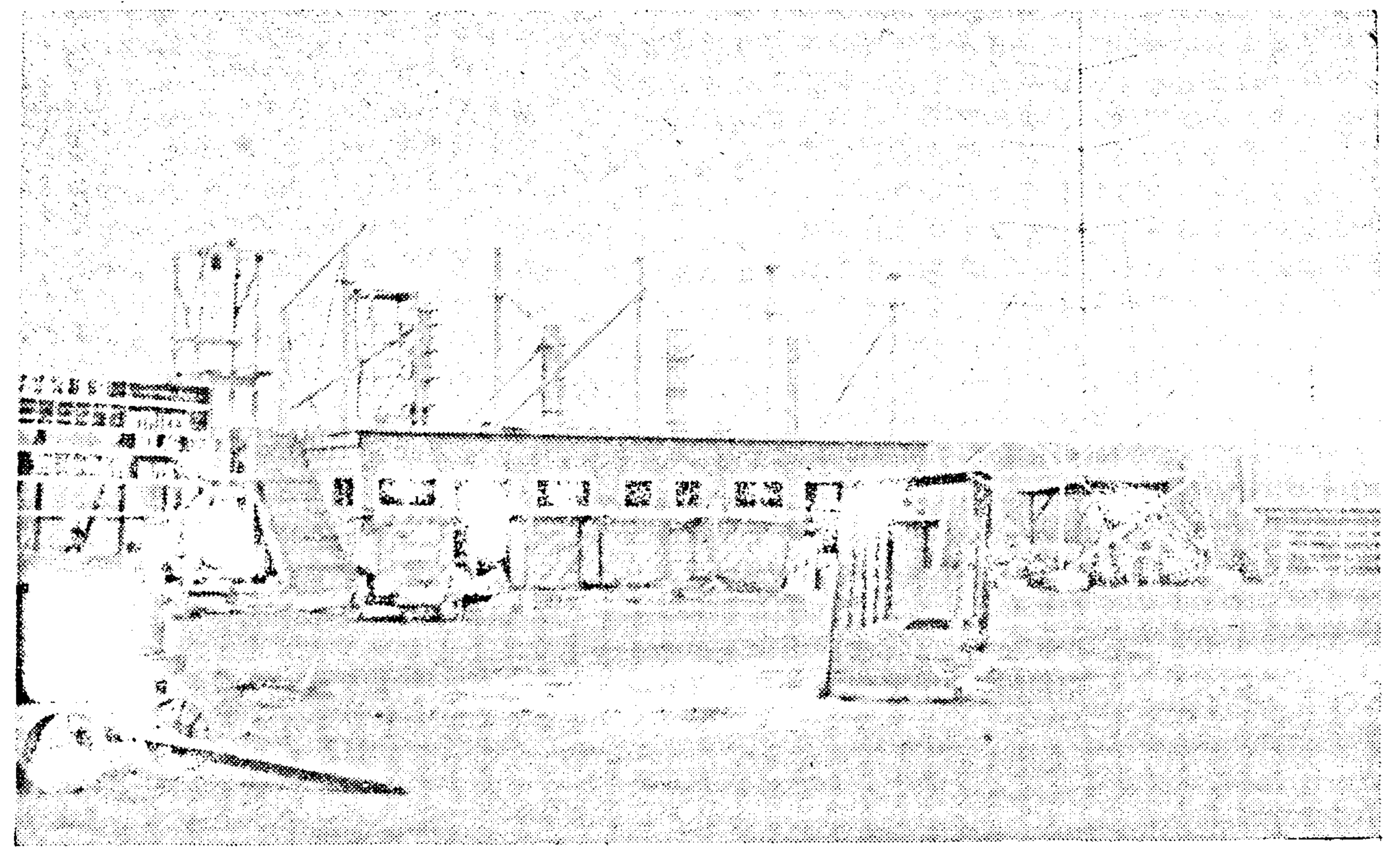
Ieder land, dat een kampioenschap organiseert, heeft het voordeel van haar terrein en klimaat te kunnen profiteren, doch het zou jammer zijn als onze jongens straks **als vreemden moeten verschijnen op het veld van het oude Rifstadion met het nieuw aangelegde terreindek.**

Een der nieuwe verlichtingsmasten (boven) op de grond, gereed om op de betonfundering (beneden) die momenteel gegoten wordt, te worden aangebracht.

De tribune van het Rifstadion, die nu ongeveer 15 jaar oud is.

..e nieuwe kleedkamers in het Rifstadion met daarboven de „perskamer in aanbouw.

Tito: zelfde doeleinden als Sovjets

New York. — President Tito heeft in een vraaggesprek met de Amerikaanse televisiemaatschappij CBS, dat op het Zuid-Slavische eiland Brioni is opgenomen en in de VS werd uitgezonden, verklaard dat zijn land dezelfde doeleinden als de Sovjet-Unie wil verwezenlijken, nl. de vestiging van het socialisme en het communisme, maar dan op een andere wijze.

Hij noemde de toestand in het Midden-Oosten, ernstiger dan twee jaar geleden. Allereerst was de toestand verergerd door de aanval van Israel, Engeland en Frankrijk op Egypte. Na het beëindigen van deze strijd, waartoe de V.N. een belangrijke bijdrage hadden geleverd, had men echter, naar Tito's mening, alle Arabische landen economische steun moeten verlenen, om te voorkomen dat dit deel van de wereld een „broeinest van gevaar" blijft.

Franse divisie uit Tunesië naar Algerije

Parijs. — De Franse regering heeft besloten, een divisie landstrijdkrachten van 27.000 man uit Tunesië naar Algerië over te brengen om een einde te maken aan het verkeer van opstandelingen en wapens over de grens, aldus is uit gewoonlijk betrouwbare bron te Parijs vernomen.

In Franse regeringskringen is gezegd, dat Frankrijk daartegenover van de Tunesische regering verwacht, dat zij maatregelen zal nemen om grensoverschrijdingen van Algerijnse opstandelingen te beletten.

Tenslotte is gezegd, dat een besluit over de terugtrekking van de rest der Franse strijdkrachten in Tunesië niet genomen kan worden voordat algemene overeenstemming is bereikt tussen Frankrijk en Tunesië over alle hangende militaire en financiële kwesties.

„THALIA" 100 jaar

Paramaribo. — In verband met het as. honderdjarige bestaan van het amateur toneelgenootschap „Thalia", zal een speciale Surinaamse postzegel worden uitgegeven, waaraan de toeslag ten goede zal komen aan het toneelgenootschap. De door de heer Loning vervaardigde ontwerpen zijn inmiddels naar Nederland gezonden.

Het amateur-toneelgezelschap „Thalia" werd opgericht in 1837. Door de Surinaamse bevolking werden gelden bijeengebracht, waardoor het genootschap in staat werd gesteld een eigen schouwburg met ruim 700 zitplaatsen te bouwen. De eerste voorstelling in het nieuwe gebouw vond plaats in 1840. De aktiviteiten van het toneelgezelschap worden geheel met eigen middelen bekostigd. Subsidie van overheidswege wordt niet ontvangen.

Hongarije-besprekingen in september in V.N.

New York. — Van welingelichte zijde wordt vernomen, dat de 24 landen, die indertijd hebben voorgesteld door een commissie een onderzoek naar de gebeurtenissen in Hongarije te laten instellen, samen met de vijf leden van de commissie besloten hebben de V.N.-assemblee niet dadelijk in bijzondere zitting bijeen te roepen om het door de commissie uitgebrachte rapport te bespreken, maar begin september bijeen te komen, kort voor het begin van de normale zitting.

De vertegenwoordigers van Engeland, Australië en Nieuw-Zeeland, zo wordt voorts medegedeeld, waren voor een sneller optreden, maar zij konden de andere afgevaardigden niet voor hun standpunt winnen.

Kopenhagen. — Zondag is te Kopenhagen een voetbalwedstrijd gespeeld tussen Denemarken en Zweden. De Zweden wonnen de ontmoeting met 2—1. De ruststand was 1—1.

Thans twaalf Surinaamse voetballers in Nederland

Willemstad. — Op 9 juli a.s. zullen in Nederland arriveren de Surinaamse voetballers Letterboom en Johnson. Deze spelers hebben zich contractueel verbonden aan de Bossche voetbalvereniging "B.V.V.", aldus weet het A.N.P. te melden. — Wij mogen hierbij aantekenen, dat het aantal Surinaamse voetballers, dat zich in betrekkelijke korte tijd bij Nederlandse verenigingen heeft aangesloten gestegen is tot twaalf. Wel een bewijs, dat de Surinaamse voetballers, hoewel niet behorende tot de top rangen, wel goede voetballers zijn, die in het buitenland de aandacht trekken.

Ook in Brazilië heeft men de Surinaamse voetballers graag. Daar vertoeft reeds ruim twee jaar de speler Rach. Hij geniet er een klinkende naam als halfspeler. Ook Letterboom, H. Mijnals en Kruin hebben in Braziliaanse clubs gespeeld. De voorwaarden en de omgeving waren niet van dien aard om de spelers langer te houden, dus keerden zij naar hun land terug en vertoeven thans onder betere voorwaarden en haast eigen millieu in Nederland.

Momenteel vertoeven in Nederland de spelers: Kruin, H. en Fr. Mijnals, Marbach (Elinckwijk), P. Degenaar, Rijkaard, Sparendam (Blauw-Wit), Johnson, Letterboom (B.V.V.), Green, Rudge, Eliazer (Fortuna '54). Deze spelers zijn de besten geweest van het Surinaamse vertegenwoordigende elftal, dus kunnen wij m.a.w. zeggen, dat Suriname in de eerstkomende tijd geen goed nationaal elftal op de been zal kunnen brengen, uiteraard kan de S.V.B. moeilijk deelnemen aan de Midden-Amerikaanse spelen, die in augustus a.s. op Curaçao zullen plaats hebben; de financiele lasten niet mede gerekend. Voor de S.V.B. en de voetballerij in het algemeen in Suriname ziet het er niet fraai uit er heerst een morele inzinking. Het heengaan van de topspelers wordt door het voetbalminnend publiek ten zeerste betreurd; enerzijds is men er trots op, dat de jongens in het buitenland kunnen optreden, waardoor zij gelijk goede sportambassadeurs hun land meer bekendheid geven, toch leeft men er in de stillen hoop, dat zij, die zijn heengegaan eerstdaags zullen terug keren om hun opgedane ervaringen tussen de witte lijnen aan de jongeren over te dragen.

Naar wij vernemen zullen ook eerstdaags Surinaamse basketballers naar Nederland vertrekken, om in Nederlandse clubs te spelen.

DIPLOMATEN NAAR ALGERIJE

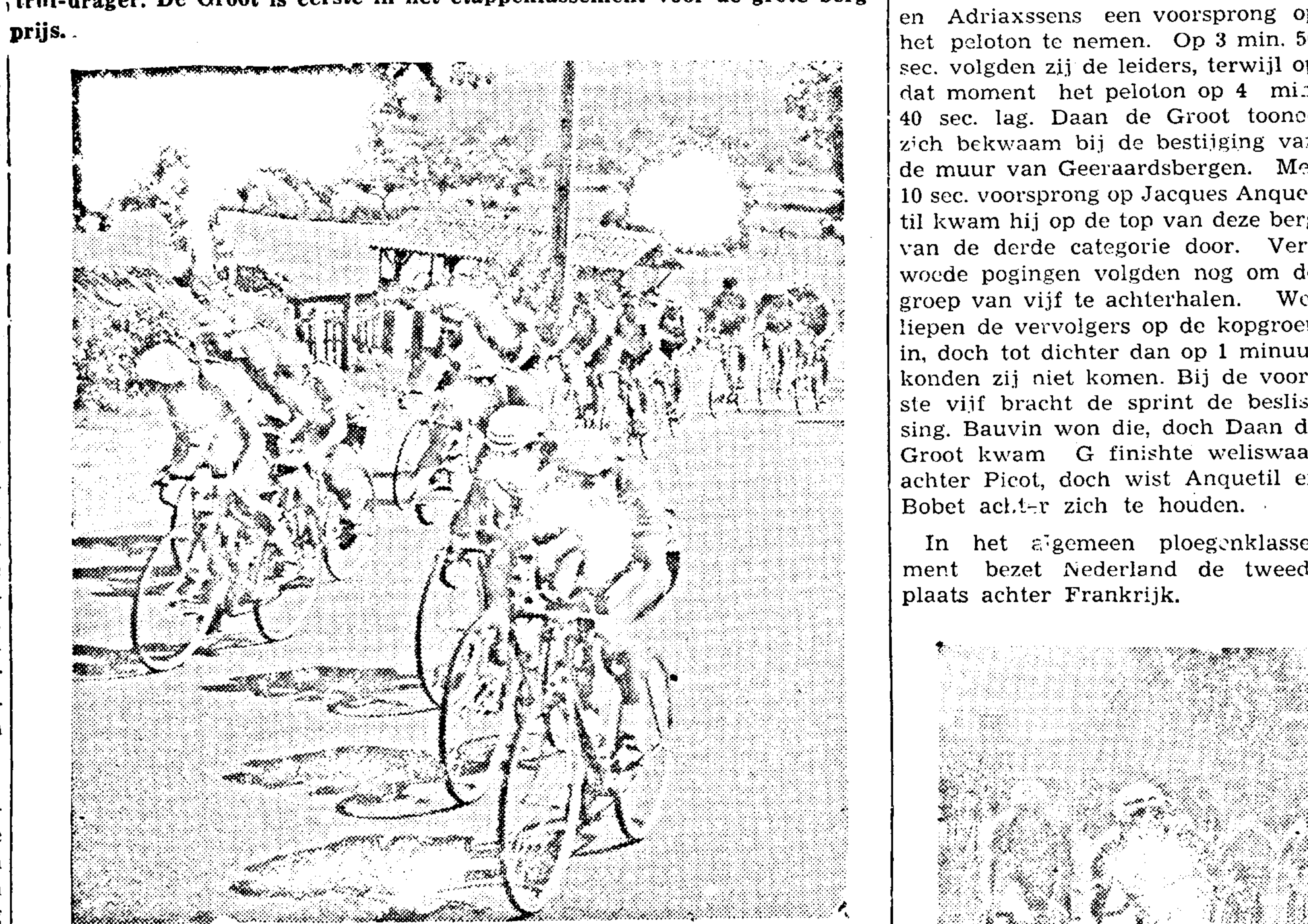
Parijs. — Het franse ministerie van buitenlandse zaken maakt bekend, dat een tweede groep diplomaten op uitnodiging van de minister met standplaats Algiers een bezoek aan Algerije zal brengen. Het betreft ditmaal diplomaten van België, Italië, Engeland, Ecuador en Thailand. De groep is dezer dagen naar Algiers vertrokken. Het bezoek draagt een niet-officieel karakter en is bedoeld om de diplomaten gelegenheid te geven zich op de hoogte te stellen van de toestand in Algerije.

RONDE VAN FRANKRIJK

BAUVIN won vijfde étappe van Roubaix naar Charleroi

De Groot beste Nederlander in algemeen klassement

Charleroi. — De vijfde etappe van de Ronde van Frankrijk van Roubaix naar Charleroi werd gewonnen door de Fransman Gilbert Bauvin. Deze etappe die ging over 170 kilometer werd door de Fransman afgelegd in 4 uur 25 min. 25 sec. in het algemeen klassement staat als best geplaatste Nederlander Daan de Groot met negen minuten achterstand op de gele trui-drager. De Groot is eerste in het etappeklassement voor de grote bergprijs.

Tour de France tweede dag. Onder een moordend hete zon werken de tourrenners zich vooruit. Ze durven onderweg geen water te drinken en nippen slechts zo nu en dan aan de dranken.

De Nederlanders bezetten de volgende plaatsen:

3. de Groot 4.25.28
9. Voorting 4.27.04
18. De Jongh 4.36.32
30. Stolker 4.37.31
35. Wim van Est 4.37.37
36. Kersten 4.37.57
46. Piet van Est 4.38.02

Anquetil (Fr.) bezet de eerste plaats in het algemeen klassement. De beste Nederlander is de Groot op de dertiende plaats met 9 min. 9 sec. achterstand. De Groot werd eerste in het etappe klassement van de grote bergprijs.

Na de vijfde etappe van de Ronde van Frankrijk luidt de stand:

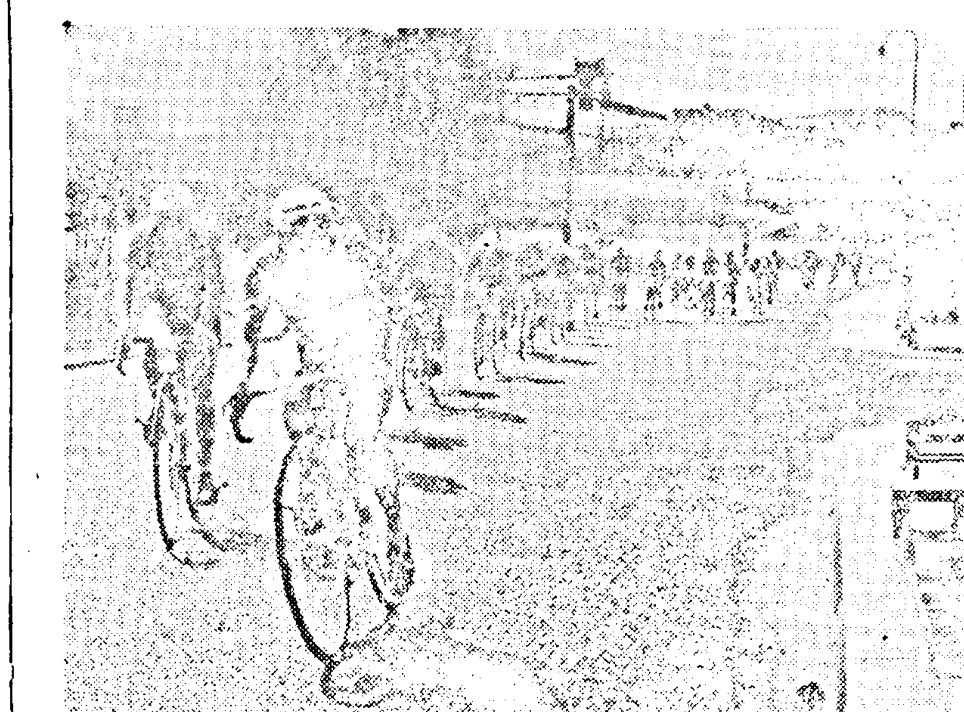
1. Anquetil (Fr.) 25.57.42
2. Janssens (België) 25.58.33
3. Forestier (Fr.) 26.00.49

De Nederlanders staan op de volgende plaatsen. 12e de Groot 26.06.13; 22e Wim van Est 26.12,43; 33e de Jong 26.18.55; 42e Voorting 26.23.53; 56e Piet van Est 26.35.54, 61e Kersten 26.38.40 en 66e Stolker 26.47.56. De vijfde dag van de Ronde van Frankrijk is de dag van Gilbert Bauvin geworden. De Fransman begon te Kortrijk — dus al na 19 km — met de aanval. Met Anquetil en Daan de Groot ontsnapte hij uit het peloton. Snel vergrootte dit drietal de voorsprong. Doch ook Jean Bobet en Picot konden de groep verlaten. Na 20 km voegden zij zich bij de leiders. Na 33 km bedroeg de voorsprong reeds meer dan 2 minuten. Na 40 km zag Gerrit Voorting kans tezamen met Walkowiak, Hassenforder en Adriaxssens een voorsprong op het peloton te nemen. Op 3 min. 50 sec. volgden zij de leiders, terwijl op dat moment het peloton op 4 min. 40 sec. lag. Daan de Groot toonde zich bekwaam bij de bestijging van de muur van Geeraardsbergen. Met 10 sec. voorsprong op Jacques Anquetil kwam hij op de top van deze berg van de derde categorie door. Verwoede pogingen volgden nog om de groep van vijf te achterhalen. Wel liepen de vervolgers op de kopgroep in, doch tot dichter dan op 1 minuut konden zij niet komen. Bij de voorste vijf bracht de sprint de beslissing. Bauvin won die, doch Daan de Groot kwam G finishte weliswaar achter Picot, doch wist Anquetil en Bobet achter zich te houden.

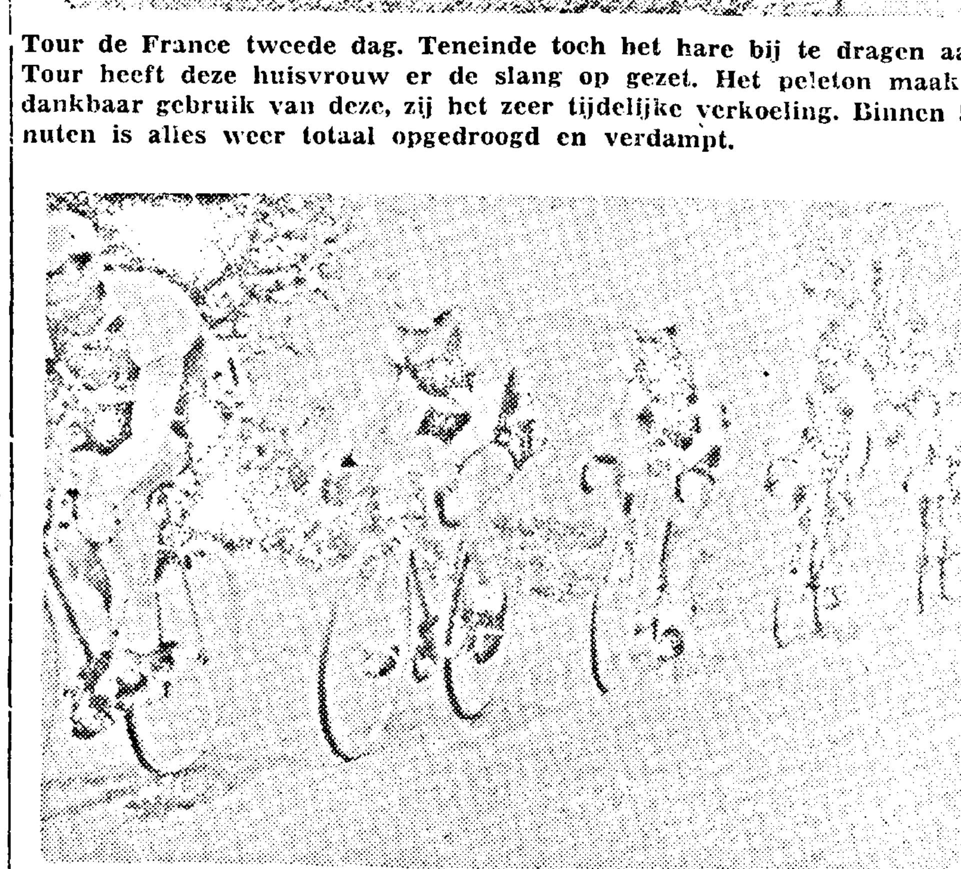
In het algemeen ploegenklassement bezet Nederland de tweede plaats achter Frankrijk.

Darrigade werd etappewinnaar in de eerste ronde van de Tour de France. Nog met de gele trui groet hij tijdens zijn ereronde de enthousiaste menigte.

Tour de France tweede dag. Teneinde toch het hare bij te dragen aan de Tour heeft deze huisvrouw er de slang op gezet. Het peleton maakt een dankbaar gebruik van deze, zij het zeer tijdelijke verkoeling. Binnen 5 minuten is alles weer totaal opgedroogd en verdampt.

De uitgelopen kopgroep van de eerste etappe. De vijfde van links is de Nederlander W. van Est.

NAVO dient voor alles ter voorkoming van oorlog

Rome. — De taak van de Navo is voor alles het voorkomen van oorlog en het handhaven van de vrede en, in de tweede plaats pas, het verdedigen van het grondgebied de geallieerden in geval van agressie, zo heeft generaal Lauris Norstad, de Navo-bevelhebber in Europa, in Rome verklaard op de jaarvergadering van vooraanstaande personen uit de Navo-landen.

Deze taak berust bij de vergeldingskracht, de dekkingsstrijdkrachten en de wil van de geallieerden om een oorlog te voorkomen, zo vervolgde hij. De vergeldingsmacht is zo groot, dat geen enkel land, dat rekening houdt met de vernietiging waaraan het zich zou blootstellen, tot een aanval in staat is, aldus de Generaal.

Generaal Norstad zei, dat van de strijdkrachten onder zijn bevel de derde Amerikaanse luchtmacht die in Engeland is gelegerd, het twaalfde Amerikaanse legerkorps in Europa, de tactische strijdmacht ende zesde Amerikaanse vloot in de Middellandse Zee over kernwapens beschikken. Voorts kan hij als Europese Navo-bevelhebber o.a. rekenen op steun van het Verenigde Amerikaanse Opperbevel, van het Amerikaanse strategische commando en de Britse luchtmacht, die allen over kernwapens beschikken.

Voorts sprak Generaal Norstad over de uitbreiding van het radarnet in Europa en Noord-Amerika en het aantal vliegvelden in Navo-landen van een twaalftal in 1951 tot 174 op dit ogenblik, terwijl nog 67 vliegvelden in aanbouw of ontworpen zijn. De verspreiding van de Navo-vliegvelden garandeert, dat zij niet in een klap door de vijand uitgeschakeld kunnen worden, aldus de Generaal.

Montevideo. — Uruguay heeft zondag tegen Columbia een voetbalwedstrijd gespeeld, die gold als eliminatiewedstrijd voor het wereldkampioenschap. De Uruguezen wonnen de wedstrijd met 1—0, nadat de rust met gelijke stand 0—0 was ingegaan.

„Harlem Globetrotters" naar Suriname

Paramaribo. — De wereldbekende basketballclub de „Harlem Globetrotters" zal in september as. een bezoek brengen aan Suriname om er demonstraties te geven en enkele wedstrijden te spelen tegen een geselecteerd Surinaams team. In verband met dit bezoek laat de heer Emile de la Fuente door Bruynzeel een speciale houten basketballvloer vervaardigen, omdat de „Harlem Globetrotters" beter thuis zijn op een houten vloer.

Busstaking in Londen

Londen. — De leiders van de Britse vakbonden hebben een nationale busstaking uitgeschreven, welke geheel Engeland bestrijkt, behalve Londen. De staking zal worden gehouden op 20 juli aanstaande.

Meer dan 100.000 busemployees die bij particuliere maatschappijen zijn tewerk gesteld, zullen hierbij betrokken zijn.

Hongarije publiceert V.N.-rapport niet

Boedapest. — Een woordvoerder van het Hongaarse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft verklaard, dat het niet waarschijnlijk is, dat het V.N.-rapport over Hongarije in Boedapest zal worden gepubliceerd. „Het zou geen zin hebben op staatskosten zulk een verzameling leugens uit te geven", aldus de woordvoerder.

In Brussel staken de bouwvakarbeiders

Brussel. — Maandagochtend staakte naar schatting negentig procent van de bouwvakarbeiders te Brussel. Op het terrein van de wereldtentoonstelling wordt in het geheel niet gewerkt. Maandagochtend zijn ook vijftienhonderd metaalarbeiders in de Noordelijke voorsteden van Brussel in staking gegaan.